

ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(*Revue Israélite*)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΛΟΓΙΚΗ

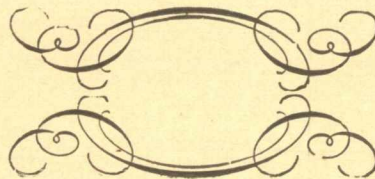
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησία διὰ τὴν Ἑλλάδα Δρ. 10.—
 » Ἐξωτερικοῦ..... Φρ. 10.—
 Ἀγγελίαι ὁ στίχος » 1.—
 Διὰ μεγάλας ἀγγελίας γίνεται ἰδιαιτέρα συμφωνία.

Γράμματα καὶ χειρόγραφα στέλλονται ὡς ἐξῆς :
 Διεύθυνσιν « Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως » ὁδὸς
 Ἀποστόλου Παύλου 39 Ἀθήνας.
 Adresse : A la Direction de la «Revue Israélite»
 Rue de l' Apôtre Paul 39 Athènes.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γενέθλια καὶ Νομοθεσία Ἑβραίων.—Σιωνισμός.—Ἐπέτειος ἀλώσεως Ἱερουσαλήμ.—Μὴ φρονεῦσης (διήγημα).—Ἐπέτειος θανάτου Χέροτλ.—Πρόγραμμα ΙΑ'. Σιωνικοῦ Συνεδρίου.—Σιωνικὴ σελίς.—Ἐκ τοῦ ἑβραϊκοῦ κόσμου.—Ποικίλα.—Ἑβραϊκαὶ Κοινότητες Ἑλλάδος.—Ἐκδήλωσις συμπαθειῶν.—Ἐνθερμος ἔκκλησις.—Εἰρήνη—Συγχαρητήρια τηλεγραφήματα.—Partie Française.—S. Exc. Mr. Dragumis.—Une interview avec Mr. Dragumis.—Nouvelles d' Orient.—La Paix.—Συνεισφοραὶ ὑπὲρ τοῦ Σιωνισμοῦ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑ ΛΕΩΝΗ

16 — ΟΔΟΣ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ — 16

1913

ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

(Revue Israélite)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΙΔΗΣΕΟΛΟΓΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησίᾳ διὰ τὴν Ἑλλάδα Δρ. 10.—
 » Ἐξωτερικοῦ..... Φρ. 10.—
 Ἀγγελίαι ὁ στίχος » 1.—
 Διὰ μεγάλας ἀγγελίας γίνεται ἰδιαιτέρα συμφωνία.

Γράμματα καὶ χειρόγραφα στέλλονται ὡς ἐξῆς :
 Διευθυνσιν « Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως » ὁδὸς
 Ἀποστόλου Παύλου 39 Ἀθήνας.
 Adresse : A la Direction de la «Revue Israélite»
 Rue de l' Apôtre Paul 39 Athènes.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΠΕΡΙ ΕΒΡΑΙΩΝ

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΚΑΙ Η ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

ὑπὸ ΗΛΙΑ ΖΕΡΒΟΥ ΙΑΚΩΒΑΤΟΥ

(Ὅρα προηγ. φύλλον)

Ἄς μὴν ὑπολάβῃ ὅμως τις ἐκ τούτου, ὅτι ὁ μέγας ἐλευθερωτὴς τῶν Ἑβραίων ἐβάδιζε πάντοτε κατὰ τὴν πορείαν του ἐπὶ ὁδοῦ εὐθείας καὶ ὁμαλῆς, διότι τοσαῦτα ἀπῆντηε προσκόμματα, καὶ τόσους ὑπέστη κινδύνους, ὥστε πολλάκις δυσθάρρυνθεις εὐρέθη εἰς τὴν ἀκμὴν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἔργον του.

Εἶχε νὰ κάμῃ μὲ λαὸν ἀμαθῆ, ὅστις εἶχε κατασταθῆ καὶ ἐκ τῆς πολυετοῦς δουλείας σκληρὸς, δυσάγωγος καὶ ἐπιρρέπης πρὸς τοὺς στασιασμούς. Ἄλλ' ἐν τούτοις διὰ τῆς θείας ἀρρωγῆς καὶ τῆς βαθείας σοφίας του, ὑπερέπηδῆσε καὶ τὰ προσκόμματα, διέφυγε καὶ τοὺς κινδύνους. Οἱ μεγάλωψοι ἄνδρες τότε εἶναι ἀληθῶς εἰς τὴν θέσιν των, ὅταν εὐρίσκονται εἰς περιστάσεις, αἵτινες ἀπαιτοῦν ἰσχὺν καὶ θάρρος.

Ὁ θεόκλητος τῶν Ἑβραίων νομοθέτης ἠδύνατο ἴσως καὶ τὰς δυσχερείας τῆς ἐπιχειρήσεώς του νὰ μὴ δοκιμάσῃ, καὶ διὰ συντομωτέρας ὁδοῦ νὰ ἐπαναφέρῃ τὸν λαὸν του εἰς τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων του, ἀλλ' εἰς τὸ ὑψηλὸν σχέδιόν του ἐθεώρησε συντελεστικωτέραν τὴν ἐναντίαν πορείαν, καίτοι ἐπικινδυνωδεστέραν καὶ μακροχρονιωτέραν.

Ὁ Ἑβραϊκὸς λαὸς ὄχι μόνον ὄφειλε νὰ γυμνασθῇ εἰς πολέμους, ὅπως δυναθῇ ν' ἀποδιώξῃ ἐκ τῆς γῆς τῆς ἐπαγγελίας τοὺς κατέχοντας αὐτὴν ἀλλοφύλους, ἀλλ' εἶχεν ἀκόμη καὶ μεγαλητέραν ἀνάγκην ν' ἀνατραφῇ καὶ νὰ μορφωθῇ μὲ τοὺς νόμους, οἵτινες ἔμελλον νὰ τὸν καταστήσωσι βαθμηδὸν ἔθνος πολιτισμέ-

νον, καὶ ἄξιον τοῦ μεγάλου προορισμοῦ του. Ἐνεκα τούτου καὶ ὁ Μωϋσῆς τὸ ὀδηγοῦσεν ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη διὰ τῆς ἐρήμου, ὅπου πολλάκις ἠναγκάζετο ν' ἀνοίγῃ τὴν ὁδὸν του διὰ τῶν ὕπλων, καὶ μετεπλάττετο συνάμα, κατὰ τὴν παραδεχθεῖσαν νομοθεσίαν, καὶ ἡ νέα γενεά, ἣτις ἔμελλε νὰ συγκροτήσῃ τὴν νέαν πολιτείαν.

Ἡ παλαιὰ γενεά, καὶ ὡς ἐκ τῆς προβεβηκυίας ἡλικίας της, ἣτις τὴν καθίστανεν ἴσως ἀνεπίδεκτον προοδευτικωτέρας μορφώσεως, καὶ ὡς ἐκ τῶν ὁποίων εἶχεν ἀποκτήσει δουλικῶν ἔξεων, πολεμίων πάντοτε τῆς ἀληθοῦς ἐλευθερίας καὶ τῆς συστάσεως στερεᾶς καὶ γονίμου πολιτείας, ἔπρεπε νὰ ἐκλείψῃ.

Μολονότι ἡ νομοθεσία τοῦ Μωϋσέως ἐστηρίζετο ἐπὶ τῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἐθίμων, καὶ εἶχε τὴν σφραγίδα τῆς θείας βουλήσεως, δὲν ἴσχυεν ὅμως νὰ ἐκρίζωσῃ καὶ τὰ ἐλαττώματα, τὰ ὁποῖα εἶχε κληροδοτήσῃ εἰς τοὺς Ἑβραίους ἢ πολυετῆς τυραννία τῶν Αἰγυπτίων. Τὸ μόνον μέσον ἵνα εὐδωθῇ ἡ μεγάλη ἐπιχειρήσις, ἦτο ν' ἀποβίωσῃ ἡ διαφθορεῖσα ἐκ τῆς δουλείας γενεά, καὶ νὰ ἀντικατασταθῇ διὰ τῆς νέας, ἣτις ἀπηλλαγμένη ἐκ τῶν δουλικῶν ἔξεων καὶ σχηματισμένη κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς νέας νομοθεσίας, νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν χώραν τῶν προγόνων της, ὅλη ἰσχυρά, ἀκμαία, ἐνεργητικὴ, καὶ ἀφωσιωμένη πρὸς τὴν νέαν τῶν πραγμάτων φάσιν. Τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον ἐπέτυχεν ὁ Μωϋσῆς διὰ τῆς ἐπὶ τεσσαράκοντα ἐτίας εἰς τὴν ἔρημον περιουσίας του.

Ἀλλὰ τίνα λαὸν προέθετο νὰ μορφώσῃ ὁ μεγαλόνομος ἐκεῖνος νομοθέτης, καὶ τίνα τύπον νὰ δώσῃ εἰς τὴν πολιτείαν του; Ταύτην μὲν διοργάνωσε θεοκρατικὴν, ἐκεῖνον δὲ κατέστησε γεωργικόν.

Οἱ Ἑβραῖοι εἶχον μὲν παραδόσεις θεοκρατικὰς· αὐτοὶ ἐπίστευον ὅτι εἰς μόνος Θεὸς ἀόρατος, ἀπλαστος, πάνσοφος καὶ παντοδύναμος εἶχεν ἀποκαλυφθῆ εἰς τοὺς προπάτοράς των, εἶχε τοὺς ὑποσχεθῆ τὴν γῆν τῶν Χανα-

ναίων, και τους προειπή, ὅσα μετὰ ταῦτα ἠκολούθησαν εἰς τοὺς ἀπογόνους των. Ἀλλὰ συνάμα ἔταξεν εἰς αὐτοὺς ὅτι ἤθελεν ἐξαγάγει τὴν γενεάν των ἐκ τῆς γῆς τῆς δουλείας και τὴν ἐπαναφέρει εἰς τὴν χώραν, τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη εἰς τοὺς πατέρας τῆς.

Με τοιαύτας και ἐτέρας ὁμοίου εἶδους παραδόσεις ἦτον εὐκολον εἰς τὸν θεόπνευστον ἄνδρα νὰ χωρηγήσῃ εἰς τὴν πολιτείαν του χαρκτητῆρα θεοκρατικόν, δι' αὐτοῦ ἐνίσχυσε και διετήρει τὰς πεποιθήσεις ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἐκ γενετῆς εἶχε θηλάσει ὁ λαός, και αἵτινες διὰ τῶν θεσμῶν ἐλάμβανον τύπον κανονικοῦ θρησκευύματος, μόνου ἴσως δυναμένου νὰ ἠθοποιήσῃ και ἐκπολιτεύσῃ αὐτὸν, βαρβαροθέντα ὑπὸ τῆς πολυχρονίου δουλείας.

Ἀλλὰ τὸ δυσκολώτατον διὰ τὸν νομοθέτην ἦτο, πῶς νὰ συνηθίσῃ τὸν λαὸν και εἰς τὸν γεωργικὸν βίον, ἀφοῦ τὸν ποιμενικὸν και σκηνητικὸν τὸν ὁποῖον διῆγον οἱ προπάτορές του εἰς τὴν γῆν τῆς Ἐπαγγελίας, μετήρχετο κυρίως και ἐκεῖνος εἰς τὴν Αἴγυπτον, διότι καλῶς ἐγνώριζεν ὅτι τὸ μέγα αὐτοῦ οἰκοδόμημα ἤθελεν εἶσθαι ὀλιγόβιον και ἐφήμερον, ἐν δὲν ἐπετύγχανε νὰ προσκολλήσῃ, οὕτως εἶπεν, τὸν λαὸν και εἰς τὴν γῆν. Μόνη ἡ γεωκτησία καθιστῶσα τὸν βίον ἀπλανῆ και μόνιμον, ἐδύνατο νὰ ἐμπνεύσῃ και σφοδρὸν ἔρωτα πατριωτισμοῦ, και νὰ καταστήσῃ και τὴν πολιτείαν στερεάν και διαρκῆ. Ὁ ποιμὴν δύναται νὰ μεταφέρῃ και ἀλλαγῇ τὰς σκηνὰς και τὰ ποιμνιά του, ὁ κυνηγὸς τὸ ὄπλον του, και ὁ βιομηχανὸς τὰ ἐργαλεῖά του, ἀλλ' ὁ γαιοκτῆμων οὐδέ τὴν ιδεάν συλλαμβάνει τῆς μετακομίσεως τοῦ γονίμου κτήματός του· μένει ἐπ' αὐτοῦ ἀμετακίνητος, ὅπως τὸ καλλιεργῆ πρὸς διατήρησιν ἐκαστοῦ και τῆς οἰκογενείας του.

Ἄλλ' ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου και ἡ θρησκευτικὴ παράδοσις, συνέδραμε εἰς βοήθειαν τοῦ νομοθέτου.

Ἡ γῆ τῆς Ἐπαγγελίας ἦτον ἡ χώρα, τὴν ὁποίαν ἔμελλον οἱ Ἑβραῖοι ν' ἀνακτήσωσι και εἰς αὐτὴν μόνον ν' ἀποκατασταθῶσι, διότι ὄχι μόνον ἦτον ἡ κληρονομία τῶν πατέρων των, ἀλλ' ἐξ αὐτῆς ἔρρεε μέλι και γάλα, τὰ ὁποῖα ἔμελλον νὰ γεύωνται ἀντὶ τοῦ μάννα τῆς ἐρήμου. Ἡ μεγάλη λοιπὸν τοῦ νομοθέτου δυσχέρεια ἐξωμαλύνετο ἐξ αὐτῶν τῶν ἰδίων παραδόσεων τοῦ λαοῦ, και ἀνεξαρτήτως τῆς φυσικῆς τοῦ ἀνθρώπου τάσεως πρὸς τὴν κοινωνικότητα, τὴν πρόοδον και τὸν ἐντελέστερον πολιτισμὸν.

Κρίνομεν δὲ περιττὸν νὰ ἐνασχοληθῶμεν περισσύτερον ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὡς και ἐπὶ τῶν λεπτομερειῶν τῆς νομοθεσίας τοῦ Μωϋσέως, διότι ἐπεκτεινόμεθα ἀρκούντως ἐντὸς τοῦ πονήματος. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα και τοὺς ἀγλαοὺς αὐτῆς καρπούς, νομί-

ζομεν εἰσέτι και ἐνταῦθα ἀναγκαίαν εὐρυτέραν τινὰ ἀνάπτυξιν, διότι ἐξ αὐτῶν θέλει ἔτι μάλλον προκύψει ὄχι μόνον ἡ ὄντως θεία ἐκείνης ἐμπνευσις, ἀλλὰ και ἡ μεγάλη ἀξία, και ἡ εἰς ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος ἠθικὴ και πραγματικὴ ὠφέλεια.

Ἐὰν τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων πρέπει νὰ ἐκτιμῶνται, νὰ θυμιάζονται και νὰ μιμῶνται, ἔνεκα τῆς οὐσιαστικῆς αὐτῶν ἀγαθότητος, τῆς διαρκείας και τῆς ποικιλίας τῶν ὑγείων καρπῶν των, ἡ νομοθεσία τοῦ Μωϋσέως μᾶς παρέχει ἀναμφισβητήτως ὅλους τοὺς ἐξόχους αὐτοὺς χαρκτητῆρας, διότι λαὸς δοῦλος και ἀκτῆμων, κατέστη ἐν ὀλίγῳ διαστήματι χρόνου ἐλεύθερος και κυριαρχὸς μιᾶς ἐκ τῶν ὠραιότερων και γονιμότερων χωρῶν τῆς γῆς, διετηρήθη ἀνεξάρτητος ἐπέκεινα τῶν δεκαῆξ αἰώνων, ἀπετέλεσεν ἔθνος κραταίον, και ἀνέδειξεν ἡρώισμὸν ἐφάμιλλον τῶν ἰσχυροτέρων ἔθνων, ἀφήκεν ὀπισθὲν του ἴχνη μεγάλα και ἀνεξάλειπτα δόξης, σοφίας και ἰδίου πολιτισμοῦ, ἔθεσεν ἐπὶ τέλους τὰς πρώτας βάσεις και μετέδωκε τὰ ἀφθαρτα σπέρματα τοῦ νέου χριστιανικοῦ κόσμου.

Θεωροῦντες δὲ τὸ μέγα τοῦτο ἔθνος και ὑπὸ ἰδιαιτέρας και πρακτικώτερας ἐπόψεως, θέλομεν πάντοτε και πανταχοῦ τὸ εὐρῆ ἀξίον τοῦ ὑψηλοῦ αὐτοῦ προορισμοῦ, διότι και κατὰ τὴν ἐξοδὸν του, και μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν του ἀνέδειξε πλείστας πολεμικὰς ἀρετὰς, ἐχορήγησε τρανώτατα παραδείγματα μαχίμου και ἀνδρικοῦ χαρκτητῆρος, κατετρόπωσεν ἀλλόφυλλα ἔθνη, κατέκτησε τὴν κληρονομίαν τῶν πατέρων του, και ὑπερίσχυσε πολλάκις ἀπέναντι και αὐτῶν τῶν Ρωμαϊκῶν λεγεῶνων.

Εἰς δὲ τὰ ἔτερα τῆς διανοίας των ἐξοχα προϊόντα, ἀπαντῶμεν τοὺς Ἑβραῖους καθ' ὅλα πρωτοτύπους, δεινοὺς και μεγάλους. Ἡ ἱερά Βίβλος περιέχει ὅλην τὴν ἀρχαίαν σοφίαν των. Ἐξ αὐτῆς μανθάνομεν ὅτι ἡ μουσικὴ και ἡ ποίησις ἐκαλλιεργούντο ἕως ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς ἐξόδου των ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον, διότι μετὰ τὴν διάβασιν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἐψάλλοντο διὰ τοῦ ἤχου τῶν ὀργάνων ἐνθουσιώδη και ἀρειμάνια ἄσματα.

Ἡ ὑψηλὴ ἔμωσ Μοῦσά των, δὲν ἐνεπνεέτο μόνον ἀπὸ τὸν ἦχον τῆς λυρικῆς ᾠδῆς, ἀλλὰ μετὰ τὴν σύστασιν κατ' ἐξοχὴν τῆς προφητικῆς σχολῆς, διέπρεπε και ὑπερεῖχεν εἰς ὅλα τὰ εἶδη τῆς ποιήσεως.

Εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι τῶν Ἑβραίων ἡ ποίησις ἔχει ὅλας ἰδίαν κατασκευὴν, δὲν συντίθεται ἐκ στίχων ἐμμέτρων, ἀλλ' ἐκ περιόδων, διαφορῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ ἴσων μελῶν, τὰ ὁποῖα ἀνταποκρίνονται και κατὰ τὴν ἔννοιαν και κατὰ τὸν ἦχον· εἶναι ὅμως μοναδικὴ και ὄντως θεία, και διὰ τὴν ὠραιότητα τῆς ἐκφράσεως, και διὰ τὴν πρωτοτυπίαν τῶν

ΕΙΩΝΙΣΜΟΣ

Β'.

Εἶπομεν εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὅτι ἡ πνευματοποιήσις τοῦ Ἑβραϊσμοῦ, τοῦ Ἑβραϊσμοῦ δηλαδὴ ὡς ἠθικῆς και θρησκευτικῆς ιδέας μόνον, ἔλαβε ὑπόστασιν ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν, ὅτε κατὰ τὸ Μέγα Συνέδριον τῶν Παρισίων, ὁ Ἑβραϊσμός εἰσῆρχετο εἰς τὸν νεώτερον κόσμον ὄχι ὡς «ἔθνος», ἀλλ' ὡς ἄτομα συνηνωμένα διὰ τοῦ ἰδίου δόγματος: ὡς *πολλοὶ ἀνήκοντες εἰς τὸ ἐβραϊκὸν θρησκευμα*. Δὲν ἠδυνήθη τὸ Συνέδριον ἐκεῖνο, ἐξ οὗ ἔλαβον τὸν τύπον οἱ Ἑβραῖοι πάσης χώρας, ἐν τῇ ὁποίᾳ εἶναι καθιερωμένον τὸ δόγμα τῆς ἰσοπολιτείας, ἢ δὲν ἠθέλησε ἢ δὲν ἐθεώρησε ἐπικαιρον νὰ κάμῃ διάκρισιν μεταξὺ «ἔθνους» και «*πατρίδος*». Οὕτω διὰ τῆς ἀπλοποιήσεως τοῦ ἐθνικοῦ παράγοντος, παρήγαγε παρεξήσεις και ἔδωκεν ἀφετηρίαν εἰς τὴν νεωτέραν μορφήν τῆς κατὰ τῶν Ἑβραίων ἔχθρας: εἰς τὸν ἀντισημιτισμὸν.

Ἡ σύγχυσις *μεταξὺ «ἔθνους» και πατρίδος*, εἶναι αἰτία ὅτι πολλοὶ Ἑβραῖοι, οἱ ὁποῖοι ἀκολουθοῦν πιστῶς τὰ τοῦ δόγματος αὐτῶν, εἶναι ἀντισημιταῖ, ἂν και αἱ προσευχαὶ τὰς ὁποίας, αὐτοὶ προπάντων τῶν λοιπῶν Ἑβραίων ἀπαγγέλλουν, ὁμιλοῦν περὶ ἐθνικῆς ὑποστάσεως τοῦ Ἑβραϊσμοῦ.

Τὸ «ἔθνος» εἶναι τι προϋπάρχον τοῦ ἀτόμου καὶ τι τὸ ὁποῖον τὸ ὑπερβάλλει. Τὸ ἄτομον δὲν δύναται νὰ ὑπάρχει εἰμὴ ἐντὸς ὀρισμένου ἐθνικοῦ κύκλου. Φαντασθῆτε ὅτι ἐρωτῶντες περὶ ἀγνώστου και ξένου σᾶς ἀπῆντων· «εἶναι ἄνθρωπος!» Ἡ ἀγνοία σας περὶ τοῦ ξένου, θὰ μείνῃ ἡ αὐτὴ. Ἡ ἰδέα ὀρισμένου ἀτόμου, συνυπάρχει μὲ τὴν ἰδέαν τῆς ἐθνικότητός του: ἀγγλοῦ, γάλλου, ἑλληνοῦ, διότι ἐκάστη ἐθνότης ἔχει ἴδια χαρακτηριστικά. Ἄς φέρωμεν ἐν παραδείγματι ἐπικαιρότατον. Εἰς τὴν ὁμάδα τῶν βαλκανικῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν ἔξασιν αὐτὴν τοῦ πολέμου, ὅτε ὁ ἄνθρωπος ἀποκαλύπτει ὅλα τὰ φυσικὰ ἐνστικτὰ του, δύναται ἄρα νὰ συγχυθῇ ὁ ἄνθρωπος «ἕλληνας» μὲ τὰ εὐγενῆ τὰ πολιτισμένα αἰσθήματα ὁ περιποιούμενος τὸν ἀνίσχυρον φύσει ἢ θέσει ἐχθρὸν ὡς ἴσον *πρὸς αὐτὸν*, μὲ τὸν ἄνθρωπον, «βούλγαρον» τὸ ἀποκαλύπτον ὅλα τὰ αἰμοβόρα ἐνστικτα τοῦ κλέπτοντος, τοῦ σφάζοντος, τοῦ ἀτιμᾶζοντος;

Ὅταν λέγωμεν ὅτι τις εἶναι ἀγγλος, ἔρχεται ταῦτοχρόνος εἰς τὴν παραστασίαν μας ἡ ἰδέα τῆς ἀκριβείας, τῆς εὐσεβείας, τῆς φιλαληθείας, τῆς ἐργατικότητος. Ἄλλας παραστάσεις μᾶς δίδουν ἄλλαι ἐθνότητες· παραστάσεις ἠθικῆς ἀξίας, ἠθῶν και ἐθίμων, γλώσσης, παραδόσεων, αἱ ὁποῖαι συνεσωρεύθησαν ἀπὸ βίον χιλιάδων ἐτῶν.

μεταφορῶν, και διὰ τὴν τόλμην και τὸ ὕψος τῶν ἐννοιῶν, και διὰ τὴν ἰσχὺν και τὴν συντομίαν τῶν περιόδων. Τίς εἶναι λυρικώτερος τοῦ Προφήτου Βασιλέως, ἢ ὑψιτενέστερος τοῦ Ἡσαίου, ἢ δραματικώτερος τοῦ Συγγραφέως τῶν παθημάτων τοῦ Ἰώβ, ἢ περιπαθέστερος και ποιμενικώτερος ἐκείνου τῶν βιβλίων τῆς Ῥοῦθ και τοῦ Ἄσματος τῶν Ἄσμάτων;

Ἡ δὲ ἱστορία, ἡ φιλοσοφία και ἡ ἠθικὴ, κατέχουν ὡσαύτως ὑψηλοτάτην θέσιν μεταξὺ ἐκείνων τῶν ἄλλων τῆς ἀρχιότητος ἔθνων. Ἡ ἀπλότης ἢ ἀφέλεια, ἡ καθαρότης και ἡ πολύνοικα μετὰ τῆς βραχυλογίας, διαλάμπουν εἰς ὅλας τὰς σελίδας τῆς Πεντατεύχου· ἡ δὲ ὀρθότης ἢ ἐμβρίθεια και ὁ πρακτικὸς νοῦς, χαρκτηρίζουν προπάντων τὸν Συγγραφέα τῶν Παιριμιῶν και τοῦ Ἐκκλησιαστοῦ.

(Ἐπεταί τὸ τέλος)

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Μὴ δώσαντες πλήρες τὸ ὄνομα τοῦ Ἰακωβάτου ὅστις εἶναι πράγματι, ὁ Ἡλίας Ζερβός Ἰακωβάτος ἐλάβομεν τὰς ἐξῆς σημειώσεις, δι' ὁ εὐγνωμονοῦμεν, παρὰ τοῦ λογιῶν Κ. Γερ. Στελακάτου διευθυντοῦ τῆς ἐν Κερκύρᾳ «Διαμετακομίσεως».

«Ὁ ἀναγινώσκων τὸ ἔργον νομίζει ὅτι ἐγράφη παρὰ τοῦ ρήτορος, τοῦ μόνου γνωστοῦ συγγραφέως Ἰακωβάτου Γ. Τυπάλδου, ἐνῶ τοῦτο εἶναι τοῦ Ἡλίας Ζερβὸς Ἰακωβάτου ὅστις ἐγεννήθη ἐν Κεφαλληνίᾳ τῷ 1814· μετὰ τὰς ἐν Κεφαλληνίᾳ και Κερκύρᾳ σπουδὰς του μετέβη εἰς Ἰταλίαν ὅπου ἐν Πίζῃ ἔτυχε τοῦ διδακτορικοῦ τῆς Νομικῆς διπλώματος.

Ἐπιστρέψας εἰς Κεφαλληνίαν ἤρχισε τὸ δικηγορικὸν ἐπάγγελμα νὰ μετέρχεται. Ἐλευθέρων ἰδεῶν και φρονημάτων ἐνθους ἐτάχθη εἰς τὸ κόμμα τῶν Ριζοσπαστῶν τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀρχίσει νὰ ἀναπτύσσεται ἀπὸ τὸ 1830.—Πολύκις ἐξελέχθη βουλευτὴς ἐν τῇ Ἰονικῇ Βουλῇ και πληρεξούσιος τὸ 1861 ἐν τῇ Βῆ ἐν Ἀθήναις Συνελεύσει· πολλάς δὲ ἐξορίας και βασάνους ὑπέστη χάριν τῆς Ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου μεταξὺ Ἑλλάδος.—Ἔργα πνευματικὰ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι πολλά· ἐκδοθέντα ἐν Κεφαλληνίᾳ, εἶναι δὲ πλεῖστα τὰ ἀνεκδοτα ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ του εὐρισκόμενα. Ἀπεβίωσε τὸ 1894».

Τὰ χαρακτηριστικά ταῦτα τῶν ἀτόμων, ὀρισμένης ἐθνότητος, τὰ ὁποῖα δεσπόζουν τὸ ἄτομον, δὲν καταρροῦνται εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε, ἀλλ' ἀφίουν ἀνεξίτηλα ἴχνη καὶ ὅταν τὸ ἄτομον ἐξωτερικῶς ἀπαρνεῖται δεσμούς σειρᾶς γενεῶν, καὶ ἑκατομμυρίων ὁμοειδῶν του.

Ἡ ἐν συνειδήσει λοιπὸν ἀπάρνησις ὑπὸ τινος τῆς ἐθνικῆς του ἀτομικότητος δηλοῖ, ἔλλειψιν ἀξιοπρεπείας ὅταν δὲν προέρχεται ἐξ ἀσθενοῦς χαρακτῆρος. Διὰ τοὺς πολλοὺς δέ, εἶναι τι ἀδύνατον, ἀκατόρθωτον. Καὶ τοῦτο εἶναι εὐτύχημα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, διὰ τὴν ὁποῖαν θησαυροὶ δὲν εἶναι μόνον, οὐδὲ οἱ μεταγαλείτεροι, οἱ εὐρυσκόμειοι ὑπὸ τὴν γῆν καὶ ἀντιπροσωπευόμενοι ὑπὸ μετάλλων, τιμαλφῶν λίθων καὶ εἰδῶν βιομηχανίας, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀρεταὶ τοῦ ἥθους, ἡ ἀξιοπρέπεια, ὁ χαρακτήρ, ἡ ἐμμονὴ εἰς τὰς ἰδίας πεποιθήσεις, καὶ ἰδίᾳ ἡ συμβολὴ εἰς τὴν παγκόσμιον πρόοδον, τὴν ὁποῖαν παρέχουν αἱ πρωτότυποι πνευματικαὶ ἀξίαι ἐκάστου λαοῦ. Ἡ αὐτοκτονία ἀρα ἐθνοτήτων, οἷα ἐπὶ παραδείγματι ἡ ἐλληνικὴ καὶ ἡ ἑβραϊκὴ, θὰ ἦτο ἐγκλημα καθοσιώσεως κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος.

Λοιπὸν, ὁ ἑβραϊσμός, μὲ γλῶσσαν, μὲ παραδόσεις μὲ φιλολογίαν τριῶν χιλιετηρίδων, ἀποτελεῖ «*ἔθνος*» τοῦθ' ὅπερ δὲν πρέπει νὰ συγχέεται μὲ τὴν ἰδέαν τῆς «*πατρίδος*». Ἀποτελοῦν «*ἔθνος*» οἱ ἑβραῖοι ἔστω καὶ μὴ ἀποτελοῦντες σήμερον ἰδιαιτέρην πατρίδα.

Πολῖται πιστοὶ τῶν χωρῶν, εἰς τὰς ὁποίας οἱ διάφοροι κλάδοι τοῦ ἑβραϊσμοῦ εἶναι ἐγκατεστημένοι ἀπὸ ἑκατοντάδας ἢ καὶ χιλιάδας ἐτῶν, ἀπέδειξαν πάντοτε ὅτι τὰς χώρας ταύτας θεωροῦν πατρίδα των, ἀφοῦ δι' αὐτὴν θυσιάζουν καὶ αὐτὴν τὴν ζῶν ὑπακούοντες εἰς τοὺς νόμους αὐτῆς, ἀφιερῶντες δι' αὐτὴν τὴν δρᾶσιν κοινωνικὴν, πολιτικὴν καὶ πνευματικὴν.

Ἡ Ἑλβετία δὲν πρόκειται ἄλλως τε τραγὸν παράδειγμα, τοῦ τρόπου καθ' ὃν τρεῖς διάφοροι ἐθνότητες—γερμανικὴ, γαλλικὴ καὶ ἰταλικὴ—συνεργάζονται διὰ τὸ καλὸν μιᾶς κοινῆς πατρίδος; Αὐτὴ ἡ Τουρκία θὰ ἔδειξε εἶτι πειστικώτερον παράδειγμα ἄνευ τοῦ ὀπισθοδρομικοῦ εἶτε τοῦ τουρκικοῦ ἐθνικοῦ πνεύματος εἶτε τῆς μωαμεθανικῆς θρησκείας.

Ἀλλὰ μήπως καὶ ἄλλοῦ, ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ παραδείγματι, οἱ Γάλλοι πατριῶται, δὲν ἀποτελοῦνται ἀπὸ διάφορα ἔθνη, οἷα τὸ προβιγγιανόν, τὸ βρετανικόν κτλ. μὲ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν καὶ ἴδια ἔθιμα ἠνωμένα ἐν τῇ ἰδίᾳ τῆς κοινῆς πατρίδος;

Ἡ σύγκρισις μεταξὺ «*ἔθνους*» καὶ «*πατρίδος*» ἡ πηγάζουσα εἰς τὸν νεώτερον ἑβραϊσμόν ἐκ τοῦ μνημονευθέντος Συνεδρίου τῶν Παρισίων, ἔφερε τὴν ἀφομοίωσιν τῶν ἑβραίων πολιτῶν, ὅχι μόνον εἰς τὰ καθήκοντα πρὸς τὴν

πατρίδα καὶ τὰ δίκαια, τὸ ὁποῖον εἶναι φυσικὸν καὶ δίκαιον, ἀλλὰ καὶ εἰς ζητήματα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μὲ τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ πολίτου, πλήττουσα οὕτως τὴν ἐλευθερίαν τούτου εἰς χώραν συνταγματικὴν. Ἐν παραδείγματι. Εἰς τὸν κώδικα τὸν ἀστυκὸν τῆς Γαλλίας, ἕως προχθές, εἰς τὸν τῆς Ἰταλίας μέχρι σήμερον, τὸ διαζύγιον ἀπαγορεύεται. Οἱ ἑβραῖοι τῶν χωρῶν ἐκείνων, ὑποχρεοῦται ἐπειδὴ πρόκειται περὶ διατάξεως τοῦ ἀστυκοῦ κώδικος, ὅλοι δὲ οἱ πολῖται εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ Νόμου, νὰ ὑπόκεινται εἰς Νόμον, ὁ ὁποῖος ἀντιστρατεύεται πρὸς τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ψυχολογίαν ἀπὸ τετρακισχιλίων ἐτῶν!

Ἄλλ' ἰδοὺ τί συνέβη. Ὁ ἑβραῖος Κρεμιέ πρῶτον, ἐπεχείρησε νὰ εἰσάγῃ εἰς τὴν Γαλλικὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ διαζυγίου, τὸ ὁποῖον ἀπέσυρε τῇ ἐπιμονῇ τῆς γυναικὸς του, καθολικῆς οὔσης, φοβηθείσης δὲ μήπως μίαν ἡμέραν τὴν χωρίσῃ! Μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν, ἄλλος ἑβραῖος, ὁ Νακέ, ἐπέτυχεν, ὡς γνωστόν, τὴν ψήφισιν τοῦ περὶ διαζυγίου νόμος, ὁ ὁποῖος φέρει τὸ ὄνομά του.

Πολλάκις οἱ ἀντισημίται ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ «*ἑβραϊκοῦ*» τούτου νόμου ὅπως τὸν ὀνομάζουν, τοῦ ὁποῖου ἐὰν οἱ γάλλοι ἑβραῖοι ἐτύγγανον διατάξεως κανονιστοῦσας τὰ τοῦ γάμου σύμφωνα μὲ τὸν ἐθνικὸν τῶν κώδικα δὲν θὰ εἰσῆγαγον βεβαίως τὸν Νόμον ἐκείνον οἱ δύο ἑβραῖοι εἰσηγηταί, προκαλοῦντες τὴν μῆνιν τῶν κληρικοφρόνων συμπολιτῶν των.

Ἐὰν εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν καθιζόντων τῶν Ἰσραηλιτῶν ὡς πολιτῶν, τὸ Μέγα Συνέδριον, εἰσήγαγε καὶ τὴν ρήτραν τοῦ σεβασμοῦ ὑπὸ τῆς Πολιτείας πάντων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ἔθιμα καὶ τὰς παραδόσεις τὰ ἐθνικὰ τοῦ ἑβραϊσμοῦ, τὰ ὁποῖα νὰ μὴ ἤρχοντο εἰς ὀρητὴν ἀντίφασιν μὲ τὰ καθήκοντα αὐτῶν ὡς πολιτῶν, ὁ Σιωνισμὸς θὰ ἦτο ἡ πρώτη φυσικὴ συνέπεια τὴν εἰς τοὺς ἑβραίους χορηγηθείσης ἰσοπολιτείας, ἡ δρᾶσις δὲ τὴν ὁποῖαν ἐντὸς αὐτοῦ ἤθελον ἀφιερῶσει οἱ ἑβραῖοι, ἤθελον ἀποσοβῆσει πολλὰς ἐκ τῶν παρεξηγήσεων αἱ ὁποῖαι παρήγαγον τὸν ἀντισημιτισμὸν.

Εἰς τὸ μερικὸν παράδειγμα τοῦ διαζυγίου, ἡδυνάμην νὰ προσθέσω ἐν γενικώτερον, τὸ ὁποῖον μᾶς παρέχει ὁ ἀντισημιτισμὸς ἐν Γερμανίᾳ, ὁ ὁποῖος ἀντιθέτως, παρ' ὅτι νομίζουν πολλοὶ ἐξέχοντες ὁμόθησκοι τῆς χώρας ἐκείνης ἐξαλείφεται μόνον σὺν τῇ προόδῳ τοῦ Σιωνισμοῦ.

Κατὰ τὸν Λεοπόλδ Μπωλιέ ὁ γερμανικὸς ἀντισημιτισμὸς ὑπῆρξεν ἡ φυσικὴ συνέπεια τοῦ Kulturkampf, δηλαδὴ τοῦ ἀντικληρικισμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον πλείστοι ἐκ τῶν μεγάλων ἑβραίων τῆς Γερμανίας ἔλαβον μέρος.

Τί φυσικώτερον, ὁ ἑβραῖος, ὑφιστάμενος τὴν πίεσιν νόμων καὶ ἐθίμων, ξένων καὶ πολεμίων πρὸς αὐτὸν νὰ τὰ ἐπολέμησεν; Ἄν ἀπεναντίας, ἔχαιρεν ποιᾶς τινος αὐτονομίας ἐθνικοθηροσκευτικῆς, δὲν θὰ ἀνακατεύετο εἰς ἀλλότρια ζητήματα, ἀφιερῶνων εἰς τὴν ἐσωτερικὴν του δρᾶσιν τὸν καιρὸν του καὶ τὰς προσπάθειάς καλλιτερεύσεως.

X

Πολλοὶ ἑβραῖοι, πρὸ τοῦ Σιωνισμοῦ, ἐγκατέλειψαν τὸν ἑβραϊσμόν, θεωροῦντες τοῦτον ὡς σύνολον θρησκευτικῶν ἱεροτελεστειῶν, διὰ τὰς ὁποίας ἡ ἀπιστία των πρὸς πᾶσαν μεταφυσικὴν ἰδέαν, ἐνόμιζε τὴν ψυχὴν των ἀδιάρθρωτον.

Ὅτι ἡπατῶντο, πρόκειται ὑψιστον παράδειγμα ὁ Χάινε, ὁ ὁποῖος νομίσας ὅτι δὲν ἦτο ἑβραῖος, δὲν ὑπῆρξεν τίποτε ἄλλο, παρὰ ἑβραῖος, τὰ δὲ ἀθάνατα διὰ τὸ ὕφος καὶ τὴν βαθεῖαν εἰρωνεῖαν ποιημάτων του, λαμβάνουν μόνον καὶ μόνον σοβαρότητα, καὶ ἀφανίζεται σχεδὸν ὄλοσχερῶς ἡ εἰρωνεῖα ὅταν γράφει περὶ ἑβραϊκῶν ὑποθέσεων. Ἐὰν ὑπῆρχεν ὁ Σιωνισμὸς εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Χάινε θὰ ἐγένετο αὐτὸς ὁ ψάλτης τοῦ Σιωνισμοῦ. Εἰς μίαν δὲ ἀληθῆ Σιωνικὴν ἀνθολογίαν, δὲν εἶναι δυνατόν νὰ παραλειφθῶσιν ὁ «*Ραββὶ Ἰεσοῦδὰ Ἀλεβὺ*» καὶ ἡ «*Πριγκήπισσα Σαββὰτ*» τοῦ Χάινε εἰς τὸν ὁποῖον ἀρνοῦνται οἱ Γερμανοὶ ἕνα ἀνδριάντα. Καὶ ἐυλογοφανῶς διότι ἐνὸς ἐνόμιζεν καὶ ὁ ἴδιος ὅτι ἦτο μόνον γερμανὸς ἦτο καὶ ἀληθὴς ἑβραῖος, ὁ κληρονόμος ἑκατὸν γενεῶν ἑβραϊσμοῦ. Τὸ ἄγαλμα τοῦ Χάινε θὰ ἔχει τὴν θέσιν του καὶ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ τῆς αὔριον.

Εὐτυχέστερος ὑπῆρξεν εἰς τὴν χώραν του ὁ Βενιαμὴν Δισραήλης, διότι ἀκριβῶς ἡ «*ἐθνοτήτης*» δὲν προσκρούει ἐν Ἀγγλίᾳ—εἰς τὴν ἰδέαν τῆς «*πατρίδος*». Τοῦ Δισραήλη, μετέπειτα Λόρδ Μπήκονσφιλδ, τίς ἠδύνατο νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸν ἀγγλικὸν πατριωτισμὸν, ἀφοῦ συνετέλεσεν, ὅσον οὐδεὶς ἄλλος εἰς τὴν αὔξεισιν τοῦ Κράτους καὶ εἰς τὴν στερέωσιν τῶν παραδόσεων τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ;

Καὶ ὅμως ὁ Μπήκονσφιλδ, ἦτο σιωνιστῆς πρὸ τῆς λέξεως, καθὼς δεικνύει ἡ ὑπερηφάνεια μεθ' ἧς ἔφερεν τὸ διττῶς ἑβραϊκώτατον ὄνομά του, τὰ συγγραμμάτα του, τὸ αὐτόχρονα σιωνικὸν μυθιστορημὰ του «*Δαβὺδ Ἀλροῦ*» τοῦ ἠρώος τοῦ ἐπιχειρήσαντος τὴν ἀναστήλωσιν τοῦ Βασιλείου τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἡ ἐλπίς του, ὡς οἱ πιστότεροι τῶν ἑβραίων, εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ Ἰσραήλ εἰς Παλαιστίνην.

Εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ἀνεφέραμεν τοὺς λόγους τοῦ Δισραήλη, τοὺς ὁποῖους ἐπέφερε κατὰ τὸ 1876.

«*Ὁ Ἰσραήλ, λέγει ὁ τότε ἀγγλος πρωθυπουργὸς*» δὲν ἔχει πλέον οὔτε κάμπους οὔτε

ἀμπέλια, ἀλλ' ἡ Ἁγία Γραφή ἀπαιτεῖ ἀπ' αὐτὸν νὰ ἐορτάξῃ τὴν ἐορτὴν τῆς συγκομιδῆς καὶ τοῦ τρυγητοῦ. Ἐνας τέτοιος λαὸς ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ νὰ ἐορτάξῃ τοιαύτας ἐορτὰς ἂν καὶ δὲν ἔχει γαίας νὰ θερίξῃ, βέβαια θὰ τὰς ξαναποκτήσῃ.

(ἔπεται συνέχεια)

M. X.

Ἡ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΛΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

Περὶ τὸν ἔτη 1844 ἀφ' ὅτου Τίτος ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης μετὰ πολυχρόνιον πολιορκίαν καθ' ἣν ἔπεσαν περὶ τὸ ἐν ἡμισυ ἑκατομμύριον ἑβραίων, ἤλωσεν τὴν Ἱερουσαλήμ. Ἡ ἐπέτειος συμπύπτει φέτος τὴν 30 Ἰουλίου.

Ἡ σημάσια τὴν ὁποῖαν ἔδωσαν οἱ Ρωμαῖοι εἰς τὴν νίκην ταύτην, ὀνομάσαντες τὸν Τίτον «*θεῖον*» καὶ στήσαντες αὐτῷ θριαμβευτικὴν ἀψίδα, μέχρι σήμερον διατηρουμένην, εἶναι ὑψιστον τεκμήριον τῆς ἀνδρείας τοῦ ἑβραϊκοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος «*τελευταῖος*» τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου ὑπέκυψεν εἰς τὴν ῥωμαϊκὴν κοσμοκρατορίαν.

Ὅταν ἕνας λαὸς, ἤξερει νὰ πέσῃ τόσον γενναίως, ὁ λαὸς αὐτὸς εἶναι ἀκαταγώνιστος, καὶ ὁ ροῦς τῶν αἰῶνων θέλει εὔρει πάλιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς σκηνῆς. Μετὰ δεκαοκτὼ πρᾶγματι ἑκατονταετηρίδας, ἀφοῦ ὁ λαὸς τοῦ Ἰσραήλ ἔδωκεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, τόσους μάρτυρας καὶ τόσα ἔξοχα πνεύματα, ἀναφάνεται ἀκμαῖος ὑπὲρ ποτε ἐν τῇ ἐθνικῇ του συνειδήσει, ὑπέροχος ἐργάτης τοῦ ὠραίου, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ἀληθοῦς, ἐν τῷ μέσῳ τῶν πολιτισμένων πολιτειῶν, ἀτρόμητος δὲ σκαπανεὺς τῆς ἐλευθερίας, εἰς τὰς χώρας, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται ἀκόμη ὑπὸ τὴν δουλείαν πλεονέκτου ὀλιγαρχίας, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ πνευματικοῦ σκότους.

H «ΙΣΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ»

ΑΠΟ ΤΑΣ ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ
ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΑΣ

ΜΗ ΦΟΝΕΥΣΗΣ!

Ἦτο γραφεὺς. Γραφεὺς τῆς Τορᾶς (Γραφῆς) καὶ ὡς τοιοῦτος ἐφημίζετο ὡς ἀριστοτέχνης ἐπιδέξιος. Αἱ δὲ περγαμνηναὶ αἱ διὰ τῆς χειρὸς του γεγραμμέναι ἐξετιμῶντο πολὺ.

Ἦνωμάζετο Ραββὶ ἑβραῖμ.—Ὁλόκληρος ἡ

ζωή του διέρρεεν ήσύχως και σιωπηλώς εις τὸ ἱερόν τοῦτο ἔργον.—Μίαν ἡμέραν μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του ἐκ τῆς πρωϊνῆς προσευχῆς ἐνῶ εἰργάζετο ἐπὶ τῶν περγαμηνῶν του ἀντιγράφων τὰς θείας ἐντολάς τοῦ Δεκαλόγου, ἕνας θόρυβος κατ' ἀρχὰς μισοπνιγμένος, δυσδιάκριτος, ὁμοιάζων πρὸς μεμακρυσμένους ἀλλαλαγμούς ἐφθασεν εἰς τὴν ἀκοὴν του. Κατόπιν ὁ θόρυβος ἐγένετο πλέον ἀντιληπτός. Ἡδύνασο νὰ διακρίνῃ μερικὰς ἀπειλητικὰς κραυγὰς. Ὁ Ραββὶ Ἐφραὶμ κατέστη ὠχρὸς καὶ ἔμεινεν ἀκίνητος εἰς τὴν θέσιν του ὡσεὶ ἀπολιθωμένος ἐκ τοῦ φόβου.—Ἀφῆνης οἱ κώδωνες τῆς γειτονικῆς ἐκκλησίας ἤρχισαν κρούμενοι θορυβῶδως.—Ντάγκ! ντάγκ! ντάγκ! Οἱ ὑελοπίνακες τῶν παραθύρων οἰκῶν τινῶν γειτονικῶν ἐθρυματίζοντο μετὰ πατάγου. Ἀργότερον ὁ Ραββὶ Ἐφραὶμ δὲν ἐνεθυμεῖτο πῶς συνέβησαν πάντα ταῦτα. Οὔτε τίς πρῶτος ὤρμησεν ἐναντίον του. Πρόσωπα καὶ γεγονότα συνεχέοντο ἐν τῇ μνήμῃ του.

Ἐνεθυμεῖτο μόνον ὅτι εἰς τῶν δολοφόνων εἶχε σχίσει τὴν ἀγίαν περγαμηνὴν καὶ τὴν ἐποδοπάτησε, καὶ ὅτι ἕτερός τις φέρων κίκκινον ἐπενδύτην ἐκτύπησε τὴν γυναῖκα του Χάναν τόσον πολὺ ὥστε τὸ αἷμα ἔρρεεν ἄφθονον ἀπὸ τὴν κεφαλὴν τῆς τὴν ῥίνα καὶ τὰ ὦτα τῆς... Ἐκραύχασεν αὕτη ἰκέτευσεν ἐκάλεσεν—Ἐφραὶμ βοήθειαι!—ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔπλεεν ἤδη εἰς τὸ αἷμα του ἐπὶ τοῦ δαπέδου καὶ ἤσθάνετο εἰς τὰ δάκτυλά του τὴν μαλακὴν καὶ αἱματώδη μάζαν...

Ὅταν ὁ Ἐφραὶμ ἐξῆλθε τοῦ νοσοκομείου τὰ πάντα πλέον εἶχον ἐπαναλάβει τὴν προτέρων τῶν ἥρεμον ὄψιν. Φρουροὶ περιέτρεχον τὴν πόλιν ὁ δὲ σκοπὸς τῆς συνοικίας ἦτο εἰς τὴν θέσιν του. Ἐπίσης αἱ ἄμαξαι καὶ οἱ τροχιόδρομοι εἶχον ἐπαναλάβει τὴν κυκλοφορίαν των. Μόνον οἱ θραυσμένοι ὑελοπίνακες τῶν παραθύρων, μερικὰ πτίλα κατεστραμμένων ἀνακλίντρων περιφερόμενα τῆδε κάκεισε ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, κατὰδειλα καὶ πεφοβισμένα βλέμματα τῶν διερχομένων Ἑβραίων ἐμκρτύρουν τὸ μέγα κακὸν ὑπερ συνετελέσθη.

Ὁ Ἐφραὶμ πολλοὺς τῶν γνωστῶν του δὲν ἐπανεῦρεν. Ἡ γυνὴ του εἶχε φονευθῆ. Ὁ Ραββὶνος μετὰ τοῦ ὁποίου ὁ Ἐφραὶμ ἐτέρπετο τόσον συνδιαλεγόμενος εἶχε φονευθῆ. Ὁ ὑπηρετῆς τῆς Συναγωγῆς, ὄλοι! ὄλοι! εἶχον ἀγρίως κατασπαραχθῆ.

Οὕτω ὁ βίος διὰ τὸν Ἐφραὶμ εἶχε χάσει πᾶσαν ἐννοιαν. Ἡ ἀντιγραφὴ τῆς Τορᾶς, καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ἱερὰ συγκίνησις ἧτις τὸν ἐπλήρου, ἡ ἰδέα ὅτι τέκνα, ἔγγονοι καὶ δισέγγονοι θὰ ἀνεγίγνωσκον τὴν Ἀγίαν Γραφὴν εἰς τὰς περγαμηνὰς του πάντα ταῦτα ἀπέπησαν... παρῆλθον...

Τὴν ἱερὰν Βίβλον ἦν ὁ Θεὸς ἔδωκε, καὶ ἦν αὐτὸς παρήγγειλε νὰ τιμῶσι καὶ νὰ ἀγαπῶσιν ἔσχισαν εἰς τεμάχια καὶ κατεπάτησαν ἀκαθάρτων πόδες. Εἰσῆλθον εἰς τὰς οἰκίας ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ καὶ ἐφόνευσαν ἀθώους ἀνθρώπους καὶ τὸ αἷμα ἔρρευσε... ἔρρευσε ἄφθονον...

Ἐνόμιζεν ὅτι ἤκουε γογγυσμούς καὶ θρήνους. Ἄφ' ἐνὸς ἦτο ἡ γυνὴ του ἧτις τὸν ἐκάλει εἰς βοήθειαν, ἄφ' ἐτέρου ἦσαν νεάνιδες, παιδία καὶ νήπια ἀρτιγενῆ. Καὶ ὁ κόσμος—ὁ πολὺς κόσμος—ἔμμεν σιωπηλὸς ὡς ὁ τάφος καὶ κανεὶς, κανεὶς, δὲν ἐγείρετο νὰ τοὺς βροντοφωνήσῃ «Μὴ φονεύσης!».

Ὁ Ραββὶ Ἐφραὶμ ἀπέβη σιωπηλὸς καὶ μεμονωμένος. Ἀπέφευγε τοὺς ἀνθρώπους. Δὲν ὠμίλει μετ' οὐδενὸς καὶ μετέβαινε συχνότατα εἰς τὸ νεκροταφεῖον. Πολλοὶ Ἑβραῖοι ὡσάυτως μετέβαινον ἐκεῖ, καὶ ἐπὶ τῶν τάφων τῶν συγγενῶν των ἰκέτευον καὶ ἔκλαιον πικρῶς. Καὶ ἡ καρδίᾳ τοῦ Ἐφραὶμ ἔκλαιε μετ' αὐτῶν. Τάφοι καινουργεῖς καὶ σωροὶ χώματος νεοῦ ἐδείκνυον τὰ νεοταφέντα θύματα τῆς σφαγῆς.

Ἐδῶ ἐπίσης εἰς τὸ χῶμα ἐνεπιστεύθησαν τὰς περγαμηνὰς τῆς ἱερᾶς γραφῆς τὰς βεβηλωθείσας κατὰ τὰς ταραχὰς. Διότι κατὰ τὸν Ἑβραϊκὸν νόμον αἱ περγαμηναὶ τῆς Τορᾶς παρκαθίδονται εἰς τὴν γῆν ὡς οἱ ἄνθρωποι. Ὁ θεὸς καὶ αἰώνιος Νόμος ἀπαξ βεβηλωθῆ γίνεται κτήμα τῆς γῆς. Ὁ φύλαξ τοῦ νεκροταφείου Χαῆμ ἐπλησίαζε πάντοτε τὸν Ἐφραὶμ καὶ τότε διημείβετο μεταξὺ των ὁ ἐξῆς διάλογος. «Κύτταξε Ραββὶ-Ἐφραὶμ ἐκεῖνον ἐκεῖ τὸν τάφον· πόσον εἶναι ὠραῖος· δὲν εἶνε ἀληθὴς; Εἶναι ὁ τάφος ἧς Σιμὰ τῆς κόρης ἐνὸς τῶν πλουσίων μας. Τὴν δυστυχῆ! πόσον τὴν ἐβασάνισαν. Τῆς ἐξώρουξαν τοὺς ὀφθαλμούς, τῆς ἔσχισαν τὴν κοιλίαν. Καὶ ἦτο τόσον νέα. Μόλις 18 ἐτῶν». «Καὶ ἐκεῖ, κεῖται ἡ ἡδικήσας Χανά, ἐδῶ δὲ εἰς τὸ μέσον πρὸς τὸ μέρος τῶν ἀνδρῶν δεξιὰ ἡσυχάζει ὁ Ραββὶνος μας. Ἀκόμη δὲν ἔχει μνημεῖον. Καὶ μακρύτεραν—ιδέτε—κεῖται ὁ ὑπηρετῆς τῆς Συναγωγῆς σας. Ἐφόνευσαν αὐτὸν καὶ τὴν γυναῖκα του. Καὶ τῶρα ἐξ μικρὰ μένου ὄρφανά».

Καθ' ὃν χρόνον ὁ Χαῆμ ὠμίλει ὁ Ἐφραὶμ ἐγένετο σιωπηλὸς καὶ μελαγχολικώτερος. Ἐσκέπτετο, ἐσκέπτετο ἐπὶ μακρὸν πλήρης φιλασθένου νευρικότητος καὶ αἱ σκέψεις του δὲν ἐλάμβανον πέρας. Τὸ σῶμά του ἠδυνάτιζεν ὀλοέν. Ἐτρωγε καὶ ἔπινε πολὺ ὀλίγον καὶ πολλὰς φορὰς διήρχετο τὰς ἡμέρας του εἰς τὸ νεκροταφεῖον. Συνήθως καὶ τὴν νύκτα ἀκόμη διενυκτέρευεν εἰς τὴν καλύβην τοῦ φύλακος Χαῆμ.

Μίαν ἡμέραν—τὴν ἐπέτειον τῶν σφαγῶν—ὁπότε ἕκαστος Ἑβραῖος ἤναψε καὶ ἀπὸ μίαν μεγάλην λαμπάδα εἰς τὴν μνήμην τῶν μαρ-

τυρησάντων καὶ ὁ Ἐφραὶμ ἤναψεν ἐπίσης μίαν διὰ τὴν ψυχὴν τῆς Χανάς του.

... Ὁ Χαῆμ εἶχεν ἀποκοιμηθῆ πρὸ πολλοῦ, τὸν Ἐφραὶμ ἔμμεν δὲν κατελάμβανεν ἀκόμη ὁ ὕπνος. Ἐξῶ ἡ καταιγὶς ἐμκίνητο, αἱ βρονταὶ ἐμυκῶντο, αἱ ἀστραπαὶ ἐφώτιζον ἀγρίως. Ὁ Ἐφραὶμ δὲν ἠδύνατο νὰ κοιμηθῆ. Ὡς συνήθως ἦτο βυθισμένος εἰς σκέψεις· αἰφνης ἐνόμισε πῶς μία σκιὰ ἐπεφάνη ἐπὶ τοῦ παραθύρου, μία δευτέρα, μία τρίτη...

—Τί σημαίνει τοῦτο; θὰ ἴδωμεν. Κάποιος ἐκτύπησε εἰς τὸ παράθυρον! Ὁ Ἐφραὶμ ἠγέσθη καὶ ἐξῆλθεν ἐξῶ. Ἐκεῖ ἕνα θέαμα φοικιαστικὸν τὸν ἐπερίμενε. Οἱ νεκροὶ ἐντὸς τῶν λευκῶν φερέτρων ἀνεσκάλευον τὸ χῶμα καὶ ἀνεστέναζον. Τάχιστα ἐν τεμάχιοι περγαμηνῆς ἐξῆλθεν ἐκ τῆς γῆς.—Εἰς γέρον μετὰ τοὺς ὀφθαλμούς διατρήτους καὶ τὰς τρίχας τῆς γενειάδος του ἀπεσπασμένας, (ἐν τῷ ὁποίῳ πάραυτα ὁ Ἐφραὶμ ἀνεγνώρισε τὸν Ραββὶνον) ἤρπασε τὸ τεμάχιο τῆς περγαμηνῆς μετὰ τὰς σκελετώδεις χεῖρας του.—Ὁ Ἐφραὶμ πρέπει νὰ ἔλθῃ!—Ἐκραξε τὸ πτώμα, Ἐν τῷ ἄμα ἔπαντες οἱ λοιποὶ νεκροὶ τὸν περιεκύκλωσαν.

—Ἐσὺ τὴν ἔγραψες ἀνάγνωσέ την μας λοιπὸν ἐφώναζεν ὁ Ραββὶνος.

Μετρεμούσας χεῖρας ὁ Ἐφραὶμ ἔλαβε τὸ τεμάχιο τῆς περγαμηνῆς.

Ἡ καταιγὶς ἐμκίνητο, ὁ ἀνεμὸς ἐμυκῶτο, τὰ δένδρα ἐκινούντο καὶ ἀνεστέναζον καὶ αἱ βρονταὶ ἀντήχουν δαιμονιωδῶς.

—Ἀνάγνωσε! ἀνάγνωσε! ἐψιθύρισαν οἱ νεκροί. Ἦρχισε νὰ ἀναγινώσῃ. Ἦτο ὁ Δεκάλογος. Πρὸ πολλοῦ δὲν τὸν εἶχεν ἀναγνώσει. Ἀλλὰ τὸν ἐνεθυμεῖτο ἀκόμη ἀπὸ στήθους καὶ ὅταν ἡ ἀστραπή ἐφώτιζεν ἐπ' ὀλίγον τὴν πλάσιν αὐτὸς ἀνεγίγνωσκε.

«Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου ἵνα εὐτυχῆσῃς καὶ μακροχρόνιος ἔσῃ ἐπὶ τῆς γῆς ἦν Κύριος ὁ θεὸς σου σοὶ ἔδωκεν» ἀνέγνωσε ὁ Ἐφραὶμ.

Καὶ οἱ νεκροὶ ἐν χωρῷ τὸν παρηκολούθουν. Καὶ ὁ ἀνεμὸς ὠρύετο καὶ ἐμυκῶτο, καὶ τὰ δένδρα ἐκινούντο πενθίμως καὶ ἐθρήνουν.

«Μὴ φονεύσης!» ἀνέγνωσε ὁ Ἐφραὶμ μετὰ τὴν φωνὴν τρέμουσαν. «Μὴ φονεύσης!» ἐψιθύρισε μετὰ μίαν βραχύνῃ φωνῇ ἡ γυνὴ του. «Μὴ φονεύσης!» ἀνέκραξε μετὰ σφοδρότητα ὁ Ραββὶνος ὥστε ἴστατο πλησίον. «Μὴ φονεύσης ἐθρήνησεν ἐπίσης ἡ Σιμὰ μετὰ τὴν κοιλίαν ἠνεωγμένην καὶ τοὺς διατρήτους ὀφθαλμούς τῆς ἔχουσα ἐστραμμένους πρὸς τὸν οὐρανόν.

Καὶ ὁ ἀνεμὸς ἐγόγγυζε ἀναστενάζων ὡσεὶ κλαίων.

Ἡ βροντὴ ἐμυκῶτο θρηνωδῶς καὶ τὰ πάντα πέριξ ἦσαν σκοτεινὰ καὶ μαῦρα. Αἱ ἀστραπαὶ μόνον ἐλικαιδῶς διασχίζουσαι τὰ

στερέωμα ἐφώτιζον τὸ κοιμητήριον, τοὺς νεκροὺς ἐντὸς τῶν λευκῶν φερέτρων των, καὶ τὸν Ἐφραὶμ βαστάζοντα περγαμηνῆς τεμάχιοι.

«Μὴ φονεύσης!» ἀνέκραζον οἱ νεκροὶ καταληφθέντες ὑπὸ ἐκστάσεως καὶ μετὰ πάθος ἄγριον, καὶ ἡ κραυγὴ αὕτη διεσκορπίσθη εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

«Μὴ φονεύσης!» ἀντήχησεν πάλιν ἡ φωνὴ ὡς γογγυσμὸς ὡς θρήνος ὡς παράπρον ὡς ἀπειλή.

Καὶ ἡ ἀγρία ἠχὴ ἐπανελάμβανεν «Μὴ φονεύσης!... Μὴ φονεύσης!...»

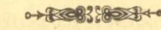
Καὶ ἀποκαμωμένος ὁ Ἐφραὶμ κατηληφθεὶς ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐξάψεως ἧτις κατεῖχε τοὺς νεκροὺς ὕψωσε μετ' αὐτῶν τὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν καὶ ἐβόησεν. «Μὴ φονεύσης ἢ Μὴ φονεύσης!...»

Τὴν ἐπομένην ὁ νεκροθάπτης Χαῆμ ἠνοῖξε τάφον διὰ τὸν Ἐφραὶμ.

Ὁ Ἐφραὶμ εὐρέθη νεκρὸς ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς γυναίκας του.

Θεσσαλονίκη

Μετὰφρασις
HAIA X. KOEN

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΧΕΡΤΣΛ

Τὴν 20 Ταμοῦζ—ἐπέτειον τοῦ θανάτου τοῦ Θεοδώρου Χέρτολ—εἰτελέσθησαν θρησκευτικὰ καὶ λαϊκὰ μνημόσυνα εἰς τὴν μνήμην τοῦ Μεγάλου Ἰδρυτοῦ τοῦ Σιωνισμοῦ, εἰς πλεῖστα σιωνικὰ κέντρα.

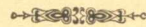
Ἡ ἀνώμαλος κατάστασις εἰς τὴν ὁποίαν διήγεν ἡ χώρα μας δὲν ἐπέτρεψεν ἵνα καὶ παρ' ἡμῶν γίνῃ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγαλειότερου τῶν συγχρόνων Ἑβραίων. Ἐν Θεσσαλονικῇ μόνον ὅπου ἡ σιωνικὴ ὀργάνωσις εἶναι ἀριστερὰ, καὶ δὲν περιορίζονται εἰς μόνον τὴν συλλογὴν χρημάτων, εἰτελεσθη μνημόσυνον ὁ Σύλλογος «Μακαβί».

Εἶναι ἀναντίρρητον, ὅτι ὅσα ὁ χρόνος παρέρχεται, ἐπὶ τοσοῦτον γιγαντιοῦται ἡ φυσιογνωμία τοῦ Χέρτολ εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ, καὶ γιγαντιοῦται συγχρόνως ἡ μεγάλη ἰδέα τοῦ ἱεροφάντου, εἰσερχομένη καθ' ἑκάστην στερεώτερον εἰς τὸ σιάδιον τῆς πραγματικότητος.

Ἡ μεγάλη Ἑβραϊκὴ προσωπικότης τοῦ Χέρτολ δὲν περιβάλλεται μόνον ἀπὸ τὴν αἴγλην τῆς ποιήσεως καὶ τοῦ ἰδανισμοῦ, ἀλλὰ πρόκειται διὰ τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ καθὼς σιγῆ φωτός, ἀδηγοῦσα αὐτὸν εἰς λιμένα σωτηρίας.

Τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἐξήγαγεν ἀπὸ τὴν δουλείαν τῶν Φαραὼ ὁ Μωϋσῆς ὁ υἱὸς τοῦ Ἀμράμ, ὁ ἀνατράφεις εἰς τὴν χλιδὴν τῆς Αὔλης. Μετὰ τετρακισχιλίων περίπου ἔτων, ὁ Θεόδωρος Χέρτσλ, ὁ γνωρίσας ἄλλας τὰς ἀνέσεις καὶ τοὺς θριάμβους μῆς τῶν ἀριστοκρατικωτέρων κοινωνιῶν ἐξάγει τὰ ἱεῖνα τῆς φυλῆς του ἀπὸ τὴν σκλαβιὰ τῶν διαφόρων Τούρων καὶ τυράνων εἰς τὸν ἐλεύθερον βίον τῶν ἀγρῶν καὶ τῆς ἀστυκῆς δράσεως τῆς ἀρχαίας Πατρίδος. Τέκνα προνομιούχα τῆς φυλῆς καὶ οἱ δύο, περιεφρόνησαν τὴν προσωπικὴν εὐμάροισαν ἵνα θυσιασθῶσι διὰ τὸν λαὸν των, καὶ ἀμφοτέρω φεῦ, δὲν εἶδον τετελεσμένον τὸ ἔργον των θνήσκοιτες.

Ἀντίξιος ὄντος νὰ θεωρεῖται ὁ Χέρτσλ Δεύτερος Μωϋσῆς, καὶ νὰ λεχθῆ δι' αὐτὸν τὸ ραββινικὸν ῥητὸν «Ἀπὸ τὸν ἕνα εἰς τὸν ἄλλον Μωϋσῆ, δὲν ἐγενήθη κανεὶς καθὼς ὁ Μωϋσῆς».

ΤΟ ΙΑ'. ΣΙΩΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ,

Ἀπὸ 2—9 Σεπτεμβρίου (ε. ν.)

Τὸ 11ον Σιωνικὸν Συνέδριον θέλει συνεδριάσει φέτος εἰς Βιέννην ἀπὸ 2 μέχρις 9 Σεπτεμβρίου (ε. ν.).

Τὸ πρόγραμμα τῶν Συνεδριάσεων συνοψίζεται εἰς τὰ ἑξῆς:

Τρίτη 2 Σεπτεμβρίου 8 τῆς νυκτός. Ἐναρκτήριος συνεδρίασις.

Τετάρτη 3 Σεπτεμβρίου 10 προμεσημβρίας. Ἐναρκτὶς τῆς προμεσημβρινῆς συνεδριάσεως τοῦ Συνεδρίου. 11 π. μ. Διάλεξις.

4 μ. μ. Ἐναρκτὶς τῆς μεταμεσημβρινῆς συνεδριάσεως, 8 μ. μ. Συνέλευσις, 8 μ. μ. Διάλεξις μετὰ προβολᾶς. Ὁμιλητὴς ὁ Δρ. Χαίνριχ Λέβε.

8 1/2 μ. μ. Ἐβραϊκὴ παρὰστασις εἰς τὸ Νέον Θεάτρον.

Εἰς ὥρας μὴ ὀρισθείσας εἰσέτι θὰ γίνουσι ἐπισκέψεις εἰς τὸ Ἐβραϊκὸν Μουσεῖον καὶ εἰς τὴν Ἀδριατικὴν Ἐκθεσιν.

Πέμπτη 4 Σεπτεμβρίου. Τὸ ἴδιον πρόγραμμα τῆς Τετάρτης. Προσέτι:

3 μ. μ. Συνεδρίασις τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐβραίων διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν ἐν Παλαιστίνῃ.

Παρασκευή 5 Σεπτεμβρίου 10 π. μ. Ἐναρκτὶς τῆς προμεσημβρινῆς Συνεδριάσεως. 11 π. μ. Ἡμερὶς τοῦ Ὡδικοῦ Συλλόγου τῆς Τσέρνοβιτς. 4 μ. μ. Ἐναρκτὶς τῆς μεταμεσημβρινῆς Συνελεύσεως. Ἐσπέρας. Λειτουργία ἐν τῇ Συναγωγῇ.

Σάββατον 6 Σεπτεμβρίου πρωί. Λει-

τουργία ἐν τῇ Συναγωγῇ: 8 Ἐσπέρας. Ἐορτὴ τῶν Ἐβραίων φριτητῶν. 8 Ἐσπέρας. Ἐλευθερία λαϊκὴ συνέλευσις εἰς τὴν αἴθουσαν Μπετόβεν.

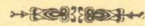
Κυριακὴ 7 Σεπτεμβρίου 10 π. μ. Ἐπίσκεψις εἰς τὸν τάφον Χέρτσλ. 3 μ. μ. Γυμναστικὴ εορτή. 8 1/2 μ. μ. Συναυλία (τῇ συμπράξει Δος Μαργαρό Μπέντβιτς, Κου Λέοντος Γκολλανίν καὶ Ὡδικοῦ Συλλόγου Τσέρνοβιτς) 8 1/2 μ. μ. Διάλεξις μετὰ προβολῶν ἀπὸ τοῦ Κου Φιλισόβσκυ περὶ τῆς Ἐβραϊκῆς Τέχνης εἰς τὴν αἴθουσαν Μπετόβεν, 8 1/2 μ. μ. Ἐλευθερία λαϊκὴ συνέλευσις (περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐβραϊσμοῦ καὶ τῆς σωματικῆς ἀναγεννήσεως) εἰς Σόφιενσαλ.

Δευτέρα 8 Σεπτ. 10 π. μ. Ἐναρκτὶς τῆς προμεσημβρινῆς Συνελεύσεως. 11 π. μ. Μουσικὴ ἑσπερὶς (τῇ συμπράξει Δος Μαργαρό Μπέντβιτς καὶ Λέοντος Γκολλανίν). 3 μ. μ. Ἐορτὴ γυμναστικὴ. 4 μ. μ. Ἐναρκτὶς τῆς μεταμεσημβρινῆς συνελεύσεως. 8 μ. μ. Διάλεξις μετὰ προβολῶν περὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐβραϊκοῦ Κεφαλαίου ὑπὸ τοῦ Δρος Χαίνριχ Λέβε. 8 μ. μ. Συνεδριάσεις εἰς τοὺς σιωνικοὺς συλλόγους τῶν τριάντα διαμερισμάτων. 9 μ. μ. Kommers (ζυθοποσία μετὰ ὑμνωδίας) τῶν Ἐβραϊκῶν γυμναστικῶν Ἐταιρειῶν.

Τρίτη 9 Σεπτεμβρίου 10 π. μ. Ἐναρκτὶς πρωινῆς συνεδριάσεως. 11 π. μ. Διάλεξις 4 μ. μ. Συνεδρία μεταμεσημβρινή. 8 μ. μ. Ἐλευθερία συνέλευσις μετὰ διάλεξιν εἰς Σόφιενσαλ. 8 μ. μ. Ἐλευθερία συνέλευσις μετὰ διάλεξιν.

Εἰς ὥρας ὀρισθησομένης ἐπίσκεψις ὑπὸ συνοδίαν εἰς τὸ Ἐβραϊκὸν Μουσεῖον καὶ τὴν ἔκθεσιν τὴν Ἀδριατικὴν.

Καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ Συνεδρίου θὰ εἶναι ἀνοικτὰ αἱ ἐκθέσεις τοῦ Ἐβραϊκοῦ Ἐθνικοῦ Κεφαλαίου, τοῦ Σχολείου τεχνικῆς βιομηχανίας Μπετσαλέλ, τῶν Δκντελλῶν τῆς Ἐνώσεως τῶν Ἐβραίων καὶ τῆς Ἐβραϊκῆς Ἐκδοτικῆς Ἐταιρίας.

ΣΙΩΝΙΚΗ ΣΕΛΙΣ

Ὁ Μᾶξ Νορδάου καθὼς καὶ ὁ ἰατρός Μάρμορεκ ἐκ Παρισίων δὲν θὰ συμμετάσχουν τοῦ Συνεδρίου τῆς Βιέννης; λόγῳ ἀσυμφωνίας πρὸς τὸ πρόγραμμα τῶν σήμερον ἰθυόντων τῶν Σιωνισμῶν.

Αἱ δύο ρηθεῖσαι προσωπικότητες ἀναγνωρίζουν τὰς ὀφελείας τοῦ «πρακτικοῦ σιωνισμοῦ» τοῦ Κεντρικοῦ Κομιτάτου, ἀλλ' ἐξαιροῦν τὸν «πολιτικὸν σιωνισμὸν» διὰ τοῦ ὁποίου

ΕΚ ΤΟΥ ΕΒΡΑΙ·ΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΟΙ ΕΒΡΑΙΟΙ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

Ἡ πολυθρύλητος ὑπόθεσις τῆς Μαρκονείου Ἐπαιρίας εἰς τὴν ὁποίαν εἶχον περιπλεχθῆ τόσα ἐξέχοντα πρόσωπα τῆς Ἀγγλικῆς κοινωνίας, ἔλαβεν τὸν ἀντίκτυπὸν τῆς καὶ εἰς τὸν Ἐβραϊκὸν κόσμον, διότι μεταξύ τῶν ἐνεχομένων ἐφέροντο καὶ δύο Ἐβραῖοι Ὑπουργοί, ὁ τῶν Τρυφρομείων Σάμουελ καὶ ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς τοῦ Κράτους, Σέρ Ρούφος Ἰσαὰκ μαζί με τοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Σέρ Λόυδ Τζόρτζ.

Κάποιοι ἤθελαν νὰ δώσουν ἀντισημιτικὸν χρῶμα εἰς τὴν ὑπόθεσιν, ὡσεὶ τοιαῦτα μεσαιωνικὰ αἰσθημάτων δὲν εἶχον ἀποσκορακιθῆ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν ἢ ὁποία εὔρε τὸ μεγαλεῖον τῆς διὰ τῆς ἐξασκήσεως τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος.

Ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἠθώωσε πάντας τοὺς Ὑπουργοὺς, ἀνανεώσασα τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Ἐν τῷ μεταξύ γενομένων ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν εἰς τὸ διαμέρισμα Οὐάνδερθ ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ἄλλος Ἐβραῖος ὁ Σάμουελ Σάμουελ, οὕτως ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐβραίων βουλευτῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνέρχεται εἰς 17!

Ἐν τῷ μεταξύ γενομένων ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν εἰς τὸ διαμέρισμα Οὐάνδερθ ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ἄλλος Ἐβραῖος ὁ Σάμουελ Σάμουελ, οὕτως ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐβραίων βουλευτῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνέρχεται εἰς 17!

Ἐν τῷ μεταξύ γενομένων ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν εἰς τὸ διαμέρισμα Οὐάνδερθ ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ἄλλος Ἐβραῖος ὁ Σάμουελ Σάμουελ, οὕτως ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐβραίων βουλευτῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνέρχεται εἰς 17!

Ἐν τῷ μεταξύ γενομένων ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν εἰς τὸ διαμέρισμα Οὐάνδερθ ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ἄλλος Ἐβραῖος ὁ Σάμουελ Σάμουελ, οὕτως ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐβραίων βουλευτῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνέρχεται εἰς 17!

Ἐν τῷ μεταξύ γενομένων ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν εἰς τὸ διαμέρισμα Οὐάνδερθ ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ἄλλος Ἐβραῖος ὁ Σάμουελ Σάμουελ, οὕτως ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐβραίων βουλευτῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνέρχεται εἰς 17!

Ἐν τῷ μεταξύ γενομένων ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν εἰς τὸ διαμέρισμα Οὐάνδερθ ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ἄλλος Ἐβραῖος ὁ Σάμουελ Σάμουελ, οὕτως ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐβραίων βουλευτῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνέρχεται εἰς 17!

Ἐν τῷ μεταξύ γενομένων ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν εἰς τὸ διαμέρισμα Οὐάνδερθ ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ἄλλος Ἐβραῖος ὁ Σάμουελ Σάμουελ, οὕτως ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐβραίων βουλευτῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνέρχεται εἰς 17!

Ἐν τῷ μεταξύ γενομένων ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν εἰς τὸ διαμέρισμα Οὐάνδερθ ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ἄλλος Ἐβραῖος ὁ Σάμουελ Σάμουελ, οὕτως ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐβραίων βουλευτῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνέρχεται εἰς 17!

Ἐν τῷ μεταξύ γενομένων ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν εἰς τὸ διαμέρισμα Οὐάνδερθ ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ἄλλος Ἐβραῖος ὁ Σάμουελ Σάμουελ, οὕτως ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐβραίων βουλευτῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνέρχεται εἰς 17!

Ἐν τῷ μεταξύ γενομένων ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν εἰς τὸ διαμέρισμα Οὐάνδερθ ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ἄλλος Ἐβραῖος ὁ Σάμουελ Σάμουελ, οὕτως ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐβραίων βουλευτῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνέρχεται εἰς 17!

Ἐν τῷ μεταξύ γενομένων ἐπαναληπτικῶν ἐκλογῶν εἰς τὸ διαμέρισμα Οὐάνδερθ ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ ἄλλος Ἐβραῖος ὁ Σάμουελ Σάμουελ, οὕτως ὥστε ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἐβραίων βουλευτῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνέρχεται εἰς 17!

Ο ΣΕΡ ΕΡΒΕΡΤΟΣ ΣΑΜΥΕΛ

Μία ἀγγλικὴ ἐφημερὶς ἔγραψεν πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὅτι ἐκ τῶν νεωτέρων πολιτικῶν ἀνδρῶν τῆς Ἀγγλίας ὁ ἔχων μεγαλειτέρως πιθανότητα νὰ γίνῃ πρωθυπουργὸς εἶναι ὁ νῦν ὕπουργός τῶν Τρυφρομείων Σέρ Ἐρβέρτος Σάμουελ. Ὁ Σάμουελ θεωρεῖται ἐκ τῶν ἐχόντων μέγιστον διαχειριστικὸν πνεῦμα, καὶ ὁ πλέον λόγιος τῶν βουλευτῶν.

Ο ΣΕΡ ΡΟΥΦΟΣ ΙΣΑΑΚ

Κατὰ τὸ Daily Express, καὶ ἕτερον μέλος τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἀγγλίας, ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς τοῦ Κράτους Σέρ Ρούφος Ἰσαὰκ, πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ διορισθῆ Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ Ρούφος Ἰσαὰκ, εἶναι εἰς τῶν μεγαλειτέρων καὶ εὐγλωτοτέρων δικηγόρων τῆς Ἀγγλίας.

Ο κ. ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ ΜΠΡΑΝΔΕΣ

Ὁ Ἐδουάρδος Μπρανδές, ἀδελφὸς τοῦ μεγάλου λογίου Ἐβραίου Γ. Μπρανδές διορίσθη Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Δανίας.

Ο ΧΑΡΔΕΝ

Εἰς τὴν κρισιμωτέραν στιγμήν τοῦ ἑλληνοβουργαρικοῦ πολέμου ἠκούσθη ὑπὲρ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων στεντορεία ἢ φωνὴ τοῦ πρυτάνεως τῶν γερμανῶν δημοσιογράφων, τοῦ Μαξιμιλιανοῦ Χάρδεν. Τῶν φιλελλήνων ἀπάντων σχεδὸν βουδαιθόντων ἔπρεπε νὰ εὐρεθῇ ἀνθρωπος ἀνήκων εἰς τὴν φυλὴν τῶν προφητῶν ἵνα λάβῃ τὸ θάρρος, νὰ εἶπῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ ὅλην τὴν ἀλήθειαν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ
ΕΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Πρόκειται νὰ γείνη συστηματικώτερα ἢ ἔργασία τῶν ἀνασκαφῶν ἐν Παλαιστίνῃ. Αἱ διαφοροὶ ἀρχαιολογικῆ ἀποστολῆ θὰ διανέμονται τὴν ἐργασίαν εἰς διάφορα κέντρα ἀρχαιολογικά. Πρόκειται πρωτίστως νὰ γίνουσι ἐρευνῆσαι περὶ τῆς προελεύσεως τῶν Φιλισταίων, οἱ ὅποιοι κατὰ τὰς τελευταίας ἐρεῦνας, δὲν φαίνονται αὐτόχθονες, ἀλλὰ κατακτητὰ τῆς χώρας, ἐλθόντες πιθανὸν διὰ θαλάσσης. Λαμβάνεται συγχρόνως πρόνοια, ὅπως ἀνασκαφαὶ γίνουσι ὄχι μόνον εἰς γνωστὰ ἱστορικὰ σημεῖα ἀλλὰ καὶ εἰς μικρότερα καὶ ἀπόκεντρα κέντρα.

Ο ΔΡ. ΑΡΜΑΝΔΟΣ ΚΑΜΙΝΚΑ

Ὁ Ραββίνος Δρ Ἀρμάνδος Καμίνκα ἐκ Βιέννης ἔκαμεν ἔκκλησιν εἰς τοὺς πανταχοῦ Ραββίνους ἵνα ἐπισήμως καὶ ἐν σώματι διαμαρτύρωνται ἐναντίον τῶν μεσαιωνικῶν μεθόδων τῆς Ρωσσίας, ἡ ὁποία, ἐξαντλήσασα ὅλα τὰ τυραννικά μέσα ἵνα δαμάσῃ τὸ ἀγέρωχον ἑβραϊκὸν στοιχεῖον τὸ ἐν τῇ ἐμπροσφυλακῇ τῆς προόδου καὶ τοῦ κατὰ τῆς ἀπολυταρχίας ἀγῶνος, ἐπιχειρεῖ νὰ προσάψῃ κατ' αὐτῶν τὴν μομφὴν τῆς ἀνθρωποθυσίας, τῆς ὁποίας ἀπέδειξαν τὸ γελοῖον πάντες οἱ φωστῆρες τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς θρησκείας, Πατριάρχαι καὶ Πάπαι τῆς Χριστιανοσύνης.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Συνήλθεν κατ' αὐτὰς ἐν Παρισίοις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ διασχήμου θεϊστοῦ Μπουτροῦ, μέλους τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, Συνέδριον θρησκευμάτων, εἰς τὸ ὅποιον ἔλαβον μέρος 16 ἔθνη καὶ 26 θρησκευάματα. Σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου εἶναι ἀνὰ ἐνώση πρὸς ἀποτελεσματικώτερον κοινὴν δρᾶσιν πάντας τοὺς αἰσθανομένους ἐν τῷ μέσῳ τῶν διαφορῶν τῶν θρησκευτικῶν τύπων, τὴν αὐτὴν διάπυρον ἀνάγκην πνευματικῆς ἀναγεννήσεως, τὴν αὐτὴν πείναν καὶ τὴν αὐτὴν δεῖψαν δικαιοσύνης καὶ ἀγάπης, ἀνθρωπίνης ἀδελφότητος καὶ ἀλληλοσεβάσμου.»

Μεταξὺ τῶν ἀντιπροσέδρων ἦτο καὶ ὁ διάσημος Ραββίνος Καϊσαρ Σέλιγμάν ἐκ Φραγκφούρτης.

Μεταξὺ τῶν ἰσραηλιτῶν ἔλαβε τὸν λό-

γον καὶ ὁ Ραββίνος Λουὶ Γερμὰν Λευὴ τῆς Μεταρρυθμιστικῆς Συναγωγῆς Παρισίων ὁμιλήσας περὶ θείας συγγινήσεως καὶ τῆς ἀδελφότητος. Ὁ διάσημος ἑλληνοστῆς, μέλος τοῦ Ἰνστιτούτου καὶ βουλευτῆς Θεόδωρος Ρεϊνάχ εἰς τῶν ἀντιπροσέδρων τοῦ Συνεδρίου, ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τῆς σοφῆς ὁμηγύρεως ἐπὶ τῆς μισαρᾶς προσπαθείας τῆς Ρωσσίας νὰ ἀναστήσῃ ἐν πλήρει εἰκοστῷ αἰῶνι τὴν συκοφαντίαν τῆς χρήσεως ὑπὸ τῶν ἑβραίων χριστιανικοῦ αἵματος, συκοφαντίαν ὁμοίαν ἐκείνης διὰ τὴν ὁποίαν τόσα ὑπέφερον οἱ πρῶτοι χριστιανοί. Ὁ διάσημος ἑλληνοστῆς ἔληξε λέγων ὅτι εἶναι βέβαιος ὅτι διερμηνεύει τὰ αἰσθήματα παντὸς τοῦ Συνεδρίου διαμαρτυρούμενος. Τοὺς λόγους τοῦ Ρεϊνάχ ἐκάλυψαν αἱ ὁμόθυμοι ἐπευφημίαι τῶν ἀντιπροσώπων τῶν 26 θρησκευμάτων.

Ο ΜΕΓΑΣ ΝΟΜΟΜΑΘΗΣ ΑΣΣΕΡ

Ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 75 ἐτῶν ἐν Χάγγῃ ὁ παγκοσμίου φήμης νομομαθὴς Τοβίας Μιχαήλ Κάρελ Ἀσσέρ. Ὁ Ἀσσέρ ἀνήκεν εἰς οἰκογένειαν, ἡ ὁποία ἀπὸ τέσσαρας γεννεὰς διδεδειμένους διασχήμους νομομαθεῖς καὶ καθηγητὰς Πανεπιστημίου. Ἡ μήτηρ τοῦ ἀποθανόντος ἦτο ἀδελφὴ τοῦ Γκοδφροῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἦτο ὁ Ἀσσέρ μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. Ὑπῆρξεν εἰς τῶν ἰδρυτῶν τῆς «Ἐπιθεωρήσεως Διεθνῶς Δικαίου» καὶ τοῦ «Ἰνστιτούτου τοῦ Διεθνῶς Δικαίου» τοῦ ὁποίου πολλάκις ἐχρημάτισεν πρόεδρος. Ἐλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Χάγγης καὶ πολλάκις διωρίσθη διαιτητῆς εἰς ζητήματα Διεθνῶς Δικαίου. Ἦτο διάσημος συγγραφεὺς, ἔργα του δὲ μετεφράσθησαν εἰς πλείστα τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΑΣΙΑΤΙΚΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ

Ἄς περιορισθῶμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἰταλίαν. Περὶ τῆς Ἑλλάδος εἶναι γνωστὸν ὅτι τὰ Μέγαρα εἶναι ἑβραϊσθητικῆς λέξις σημαίνουσα κατοικία, Σαλαμίς εἶναι τῆς ἰδίως ῥίζης ἐξ ἧς καὶ ἡ πόλις Σαλήμ ἀργότερα Ἱερουσαλήμ, σημαίνουσα εἰρήνην, ἡ Καδμεία, πόλις τοῦ Ἀνατολίτου (Κάδμου). Κέρκυρα, ἑβραϊσθητικῆς λέξις σημαίνουσα κάμηλος, διότι ὡς κάμηλος ἐφάνη ἡ Κέρκυρα τὴν στιγμήν καὶ εἰς τὸ μέρος, ὅπου πρωτάραζαν οἱ Φοίνικες. Ἐπίσης καὶ ἡ λέξις Σχερία τῆς Κερκύρας εἶναι ἑβραϊκῆ σημαίνουσα ἐμπορεῖον.

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἰταλίαν, οἱ ἐκ Παλαιστίνης ἀναχωρήσαντες Σεχαρδὶν ἔδωσαν τὸ ὄνομα εἰς τὴν Σαρδηνίαν. Οἱ Ἑβραῖοι

(οἱ Tursch τῶν ἐπιγραφῶν, Τυράς τῆς Γραφῆς καὶ Τχρσάιμ τοῦ Ἰαλμουδ) ὁμόφυλοι τῶν Χιτταίων ἦλθον ἐκ Παλαιστίνης καὶ τῆς Μιχαῆς Ἀσίης εἰς Ἰταλίαν, καὶ ἔδωσαν εἰς τὰς νέας ἔδρας τῶν τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων ἢ τῶν θεῶν τῶν. Οὕτω τῆς πόλεως Corneto Tarquinia, ἀναφίνεται ὁ ἐθνικὸς θεὸς τῶν Χιτταίων Ταρχοῦ, Κατάνια ἐκ τοῦ Κατα (=χάτα, Χίτιτα). Ἐπίσης καὶ ἡ πόλις Ἀσκολι κατὰ τὸν Ἀβραάμ Σαρδύσκην ἐκ τῆς παλαιστίνικης πόλεως Ἀσκελάν. Μεταξὺ Παλαιστίνης καὶ Ἑλλάδος καθὼς καὶ Ἰταλίας αἱ σχέσεις ὑπῆρξαν συχναὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους. Περὶ Δανιτῶν συνταυτιζομένων μετὰ τοὺς Δαναοὺς εἴπομεν ἤδη ἀρετὰ.

ΕΒΡΑΪΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΕΡΚΥΡΑ
ΦΩΝΗ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Ἄς μὴ ἀποροῦν οἱ ἀναγνώσται μας μετὰ τὸν τίτλον. Πρόκειται περὶ ἀληθοῦς κινδύνου **λόγῳ ἀμελείας**. Τὸ ἀρχεῖον τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος Κερκύρας, ἐν τῶν ἀρχαιοτέρων τοῦ παγκοσμίου ἑβραϊσμοῦ, κινδυνεύει νὰ καταστραφῇ, νὰ ἀπολεσθῇ! Τὸ ἀρχεῖον περιεῖχε μέχρι τινὸς πολυτιμώτατα ἔγγραφα, πιστοποιοῦντα τὴν σημασίαν τῆς Κοινότητος, τὴν ἱστορικὴν αὐτῆς δρᾶσιν, τὰ προνόμια τὰ ὅποια ἔτυχε ἀπὸ τὴν Δημοκρατίαν τῆς Βενετίας, τὸ ἡρωϊκὸν μέρος τὸ ὅποιον ἔλαβε κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Κερκύρας τὸ 1610, ὅτε ἡ ἀνδρεία τῶν ἡμετέρων προγόνων συνετέλεσε νὰ σωθῇ ἡ Κέρκυρα ἀπὸ ξενὴν ἐπιδρομὴν.

Ὁ διάσημος γερμανὸς ἱστορικὸς Γκρεγορόβιος εἰς βιβλίον του περὶ Κερκύρας λέγει ρητῶς ὅτι, «**διὰ τὴν γράφην κανεὶς τὴν ἱστορίαν τῆς Κερκύρας πρέπει νὰ συμβουλευθῇ τὰ σπουδαῖα ἄρχεῖα τῆς ἑβραϊκῆς Κοινότητος**». Ὁ δὲ πρῶτος ἀρχιραββίνος Κερκύρας κ. Ναθὰν Λευὴς σήμερον κατέχων τὴν ἔδραν τῆς Ρουέν ἐν Γαλλίᾳ, ἠδυνήθη νὰ γράψῃ ἱστορίαν τῆς Κοινότητος ἐκ τῆς μόνης μελέτης τοῦ Ἀρχείου, ἱστορίαν τὴν ὁποίαν προσεχῶς θὰ δημοσιεύσωμεν.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Ἰσραηλιτικὴν Κοινότητα Κερκύρας νὰ καταδικάσῃ εἰς τὴν καταστροφὴν, ὅτι πολυτιμώτερον ἔχει, τὰς περιγραφὰς τῆς κοινοφελούς δρᾶσεως αὐτῆς;

Ἐὰν τὸ ταμεῖον τῆς Κοινότητος δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ καταβάλλῃ τὰ ἔξοδα τῆς κατατάξεως τῶν πολυτίμων ἔγγραφων καὶ τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ καταλλήλου προσώπου διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην, ἄς γίνῃ τοῦτο δι' ἐράνων. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνάγκη τούτου, οὐδὲ πρόκει-

ται περὶ πολὺ μεγάλου ποσοῦ. Ἄς γίνῃ ἐν μικρὸν δάνειον μετὰ μικρὰς δεκαδράχμους μεταλλάξας, πληρωτέας ἐντὸς τριετίας. Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ἄλλως θὰ πρωτοστατήσῃ ἀφεύκτως καὶ ὁ Σύλλογος ἢ «Ὁμόνοια» καθὼς ὁ «Νέος Σύλλογος» Θεσσαλονίκης μαζὶ μετὰ τὰς διασκεδάσεις τῶν μελῶν του, λαμβάνει καὶ πᾶσαν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ἐκεῖ Κοινότητος.

Ἀλλὰ γρήγορα, εἰς τὸ ἔργον ἕως ἄντου εἶναι ἀκόμη καιρὸς. Μόνον αἱ βάρβαροι κοινωνίαι, ἐγκαταλείπουν εἰς τὴν καταστροφὴν τὰ μνημεῖα τοῦ παρελθόντος. Καὶ αὕτη ἡ Κοινότης Καΐρου συνέλεξε εἰς Μουσεῖον-Βιβλιοθήκην τὰ ἀρχαῖα τῆς ἔγγραφα.

Ἡ Ἰσραηλ. Ἐπιθεωρητής

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ. Οἱ Ἑβραῖοι Θεσσαλονίκης, ἀπὸ τὴν ἀφικνῶντων πρώτων τραυματιῶν τοῦ πολέμου, ἔδειξαν ὅτι ἐμποροῦνται ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα, συνεισφέροντες ὑπὲρ τῆς περιθάλψεως τῶν τραυματιῶν, ἐγγραφόμενοι ὡς νοσοκόμοι καὶ θέτοντες εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀρχῶν, ἵνα χρησιμοποιηθῶσιν ὡς νοσοκομεῖα, τὰ Σχολεῖα αὐτῶν καὶ τὰ κοινοτικά νοσοκομεῖα.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι ἡ κοινωνία αὕτη ἐν τῷ πόνῳ θέλει σφύξει στενωτέρον τοὺς δεσμοὺς μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Ἑβραίων τῆς μακεδονικῆς μεγαλοπόλεως, ὥστε νὰ ἐξαλείψῃ εἰς τὸ μέλλον πᾶσαν τυχὸν παρεξήγησιν.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἐπισυμβάντα γεγονότα, ὀφείλουσι νὰ συνδέουν ἀδιάρρηκτως τοὺς δύο προοδευτικώτεροι λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ κοινὴ δουλεία τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν ἀπὸ τὴν Βουλγαρικὴν κατοχὴν οἱ κάτοικοι Σερρών, Δράμης καὶ Καβάλλας, δουλεία ἡ ὁποία ἔλαβε τὴν ἀγριωτέραν ἑκφρασίαν μετὰ τὴν καταστροφὴν τῶν Σερρῶν, ἀφήσασαν εἰς τὴν ἑνδειαν ὅλους τῆς τοὺς κατοίκους.

Σημειώνομεν μετὰ ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν ὅτι πολλοὶ Ἕλληνες τῶν Σερρῶν εὗρον ἄσυλον εἰς ἑβραϊκὰς οἰκίας, ἀπὸ τὸν βουλγαρικὸν διωγμὸν. Οἱ ἑβραῖοι οὗτοι ἀπέκρυψαν τοὺς συμπολίτας τῶν Ἑλλήνων μετὰ κίνδυνον τῆς ζωῆς των. Τὴν ὥραίαν δὲ ταύτην συμπεριφορὰν μαρτυρεῖ ἐπιστολὴ τοῦ Μητροπολίτου Σερρῶν εἰς τὴν Ἰσραηλιτικὴν Κοινότητα.

Ἄλλ' ὁ πόλεμος καὶ αἱ συνέπειαι αὐτοῦ δὲν ἔλαβον μόνον ὡς ἀποτέλεσμα τὴν Ἑλληνοεβραϊκὴν ταύτην προσέγγισιν ἀλλὰ καὶ τὴν εὐρυσίαν τῶν ἑλληνικῶν ὀρίων καὶ δὴ τῆς περὶ τὴν Θεσσαλονίκην χώρας, τοῦθ' ὕπερ ἦτο ἡ εὐχὴ τοῦ ἐμπορικοῦ κόσμου τῆς Θεσσαλονίκης. Οὕτως ὥστε νέος ὀρίζων διανοίγεται εἰς τὴν δρᾶσιν πάντων.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ. Οἱ Ἰσραηλιταὶ Βόλου ὑπέγραψαν πρὸς περίθαλψιν τῶν οικογενειῶν τῶν ἐφείδων δρ. 1,500 μηνιαίως.

— Καὶ εἰς συνεισφορὰς ὑπὲρ τοῦ Σιωνισμοῦ

ή Κοινότης Βόλου πρωτοστατεί. Καί τούτο εις τὰ ὄμματα τοῦ ἐβραϊκοῦ κόσμου εἶναι ἀπόδειξις ὅτι οἱ ἐν Ἑλλάδι ἰσραηλιταί εὐημεροῦν καί λαμβάνουν ὡς ἐκ τούτου οἱ ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ ὁμόδοξοι τὴν ἰδέαν ὅτι ἡ Ἑλλάς εἶναι χώρα, ἧπου ἐλευθέρως δύναται τις νὰ πρεσβεύῃ ὅτι πιστεύει, ἀλλὰ καί χώρα δράσεως καί πλούτου.

Τὰ Ἑβραϊκὰ σχολεῖα Ἰωαννίνων

ΗΠΕΙΡΟΣ. Μᾶς γράφουν ἐξ Ἰωαννίνων ὅτι πολὺ ἀποσχολεῖ τὴν Κοινότητα τὸ ζήτημα τοῦ Ραββίνου καί οὐχὶ ὀλιγώτερον τὸ ζήτημα τῶν Ἰσραηλιτικῶν Σχολείων. Ποῖον θὰ εἶναι τὸ σύστημα ἐκπαιδεύσεως τὸ ὁποῖον θὰ ἐπικρατήσῃ;

Θὰ διατηρηθῇ τὸ Σχολεῖον τῆς Ἀλλιάνας, θὰ τὸ δικτηρήσῃ ἡ ἰδίᾳ παρισινή ἐταιρεία μετὰ τὴν προσάρτησιν τῆς χώρας εἰς Κράτος φροντίζον διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν; Ἀποδίδει τὸ Σχολεῖον ὅσους ἐδικαιοῦτο νὰ περιμένῃ ἡ Κοινότης καρπούς; Ἀνταποκρίνεται ἡ ἐκεῖ παρεχομένη ἐκπαίδευσις εἰς τὰς ἀνάγκας τὰς σημερινὰς ὑπὸ ἐβραϊκὴν καί ἑλληνικὴν ἔποψιν. Ἰδοὺ τὸ πολύπλοκον ζήτημα, τὸ ὁποῖον με ἡρεμίαν πνεύματος καί τὴν εὐθυκρισίαν δύναται νὰ λυθῇ.

Ἐν πρώτοις, εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις φροντίσασα διὰ τὰ μουσουλμανικὰ καί ἰσραηλιτικὰ Σχολεῖα Θεσσαλίας καί ψηφίσασα ἴδιον Νόμον, θέλει ψηφίσει τοιοῦτον καί διὰ τὰ ὁμοειδῆ Σχολεῖα τῆς Ἠπείρου.

Τώρα ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν Ἰσραηλιτικὴν Κοινότητα Ἰωαννίνων, ἵνα ὁ ψηφισόμενος νόμος εἶναι ἀνώτερος τοῦ Θεσσαλικοῦ καί ἀνταποκριθῇ πληρέστερον πρὸς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας. Ἐν πρώτοις τὸ Σχολεῖον πρέπει νὰ περιλάβῃ τάξεις μέχρι πρώτης Γυμνασίου, νὰ δόξῃ δὲ ὁ Νόμος ὥστε οἱ διορισθησόμενοι διδάσκαλοι τῆς ἐβραϊκῆς ὡς τελειόφοιτοι Ἑβραϊκοῦ Διδασκαλείου, ἵνα ἡ Ἑβραϊκὴ διδασχθῇ ὡς γλῶσσα ζωντανή, καθὼς γίνεται ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Βέβαια, δὲν εἶναι σωστὸν νὰ παυθοῦν οἱ νῦν ὑπάρχοντες καί ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπηρετοῦντες διδάσκαλοι τῆς ἐβραϊκῆς, οἱ ὁποῖοι θὰ παρκαμίνουν εἰς τὴν θέσιν των. Οἱ νεώτεροι ἐξ αὐτῶν ἵνα διδασχθοῦν τὴν νέαν μέθοδον, ἃς ὑποχρεωθοῦν νὰ μεταβοῦν ἐπὶ τρεῖς τοῦλάχιστον μῆνας εἰς Θεσσαλονίκην, ἧπου θὰ διδασχθοῦν τὴν νέαν μέθοδον παρὰ τοῦ ἐκεῖ Ἑβραίου παιδαγωγοῦ κ. Ἐπστάιν, ὁ ὁποῖος δέχεται προθύμως τοῦτο. Οἱ τυχόντες διπλώματος παρὰ τοῦ μεγάλου τούτου παιδαγωγοῦ θὰ ἠδύναντο νὰ διωρισθῶσι τακτικῶς με δικαίωμα συντάξεως, καί ἀπολαμβάνοντες μισθὸν πλήρη δημοδιδασκάλου.

Ἐννοεῖται ὅτι γλῶσσα διδασκαλίας θὰ εἶναι ἡ ἑλληνικὴ καί ὄχι ἡ γαλλικὴ, ἡ ὁποία ὅμως θέλει διδασχθῆ πρακτικῶς ὡς ζωντανὴ γλῶσσα διὰ διδασκάλων τῆς Ἀλλιάνας.

Ἐπελθούσης τῆς εἰρήνης, ἡ διεύθυνσις τῆς «Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως» τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Κοινότητος Ἰωαννίνων διὰ τὴν σύνταξιν ἐκθέσεως καί ἐν ἀνάγκῃ Νομοσχεδίου ὑποβληθησομένου εἰς τὴν Σεβ. Κυβέρνησιν.

Εἶναι δὲ ἀναμφίβολον ὅτι ὁ ἐκλεκτὸς ἀνὴρ, ἐν τῶν φωτεινοτέρων πνευμάτων τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς ἡ Α. Ε. ὁ Γενικὸς Διοικητῆς τῆς Ἠπείρου κ. Ζωγράφος θέλει παρέσχει πᾶσαν ὑποστήριξιν εἰς τὴν ἐβραϊκὴν Κοινότητα Ἰωαννίνων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΜΠΑΘΕΙΩΝ

Ἡ «Ἰσραηλιτικὴ Ἐπιθεώρησις» κατὰ ἡμέραν πλείστορον τὰς συμπαθείας ὁμοδόξων καί μὴ. Μεταξὺ τῶν ὑποστηρικτῶν τοῦ φύλλου, λαμβάνομεν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ προσθέτωμεν σήμερον τὸν φίλτατον ὁμόδοξόν μας Ἀθηνῶν κ. Ἀλφρέδον Ρύτσιλδ ὁ ὁποῖος ἔστειλεν ἡμῖν τὴν ἐξῆς ἐπιστολήν.

Φίλε κύριε Διευθυντά.

Συνειμμένως εὐρίσκετε ἐπιταγὴν Δρ. 100 ὑπὲρ τοῦ ἀξιολόγου περιοδικοῦ Σας.

Παρακαλῶ νὰ θεωρήσῃτε τὴν συνδρομὴν ταύτην ὡς ἐτησίαν ἔθεν νὰ μοὶ στέλετε πάντοτε τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν.

*Ὁ ὁμέτερος φίλος
Α. ΡΟΥΣΙΑΔ.*

Ὁ κ. Οὐμβέρτος Βιτέρμπος ἐκ Τεργέστης ἀπέστειλεν ἡμῖν ὅπως αὐθορμήτως τέσσαρας συνδρομὰς μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

Εἰς τὴν εὐγενῆ ἀμιλλαν συμμετέσχον κατ' αὐτὰς ὁ Ραββίνος Σολομῶν Λευὴ καί Μωῦσῆς Ἰσραήλ ἐκ Καΐρου οἱ ἀδελφοὶ Μούλλου ἐξ Ἀλεξανδρείας καί ὁ κ. Μάρκος Βειλέλης ἐκ Πικρῶν.

Τοὺς πάντας εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Ἐκ τῶν πολλῶν ἐπιστολῶν τὰς ὁποίας ἡ «Ἰσραηλιτικὴ Ἐπιθεώρησις» ἔλαβεν περὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἔργου της, δημοσιεύομεν τὰς ἐξῆς περικοπὰς ἐπιστολῆς διασήμου ἰσραηλιτοῦ, εἰς θέσιν νὰ κρίνῃ περὶ ἰσραηλιτικοῦ περιοδικοῦ.

Ὁ γράφων εἶναι ὁ Δρ. Ἀλφρέδος Gradenwitz ἐκ Βερολίνου.

«Λαμβάνω ἰσραηλιτικὰς ἐπιθεωρήσεις εἰς τὰς σπουδαιότερας γλώσσας; ἀλλ' ἀφίνοντες κατὰ μέρος τὰ ἐβραϊστὶ συντεταγμένα περι-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΕΙΡΗΝΗ

«Εἰρήνη ὑμῖν» ἰδοὺ ὁ ἐβραϊκὸς χαιρετισμὸς, ἰδοὺ ὁ ὕψιστος σκοπὸς τοῦ ἐβραϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ἄλλ' ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι πλήρης περιγραφῶν πολέμου, διότι εἶναι μοιραῖον ἡ εἰρήνη μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων νὰ προσκτᾶται διὰ τοῦ πολέμου.

Ἡ Ἑλλάς σήμερον διὰ τῆς ἀνδρείας τοῦ Μεγάλου αὐτῆς Βασιλέως καί τῆς περινοίας τοῦ πρώτου αὐτοῦ Συμβούλου κ. Ἐλευθερίου Βενιζέλου, γίνεται εἰς τὸ ἐξῆς ἀξιοπρεπὲς στοιχεῖον εἰρήνης ἐν τῇ Ἀνατολῇ καί τῇ Κόσμῳ. Τὰ ἄθλα τοῦ πολέμου θέλουν συνεχίσῃ εἰς τὸ ἐξῆς τὰ ἄθλα ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς ἐκπολιτιστικῆς εἰρημικῆς δράσεως, ἐν τῇ ὁποίᾳ δὲν θέλουν ὑστερήσῃ πρὸς δόξαν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος οἱ Ἕλληνες Ἰσραηλιταί, καθὼς δὲν ὑστέρησαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν.

δικά, δὲν γνωρίζω ἄλλην ἐπιθεώρησιν τόσον ἐνδιαφέρουσαν καί ἐλκυστικὴν καθὼς ἡ ἰδική σας. Θὰ προσθέσω ὅτι «Ἐπιθεωρήσεις» φέρουσα τὸν χαρακτήρα τῆς ἰδικῆς σας δὲν ὑπῆρχεν, καί θὰ ἦτο ἐξόχως εὐχῆς ἔργον ἵνα καί ἄλλαι χώραι, ἡ Γερμανία μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐκδώσουν παρόμοια ἔργα, τόσον εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὄχι μόνον τὰ χριστιανικὰ ἔθνη, ἀλλὰ καί τὸ πλεῖστον τῶν Ἑβραίων τῆς Δύσεως, δεικνύουν λυπηρὰν ἀγνοίαν τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ ρόλου καί τῶν προτερημάτων τῆς ἐβραϊκῆς φυλῆς.

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη σταλεῖσα πρὸ τινος δὲν ἐδημοσιεύθη διότι ἀποστέρημεν τὴν ρεκλάμαν δημοσιεύομεν δὲ ταύτην σήμερον κατόπιν ἀκρίτων παρατηρήσεων τινῶν ὅπως ἀπείρων περὶ τῆς πορείας τοῦ φύλλου.»

Η «ΙΣΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ»

ΕΝΘΕΡΜΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

Παντοῦ τοῦ κόσμου εἶναι καθιερωμένη ἡ προπληρωμὴ τῆς συνδρομῆς, καί ἐκεῖ ἧπου τὰς ἐφημερίδας ἢ περιοδικὰ ἐκδίδουν ἐταιρεῖαι με ὑπερογκὰ κεφάλαια. Περ' ἡμῖν ἧπου ἡ ἐκδοσις ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰς θυσίας καί τὸ ἰδανικὸν ἐνὸς ἀτόμου, ἡ προπληρωμὴ εἶναι καί ἕρος ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἀνευ διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἐκδοσιν τοῦ φύλλου. Ἰδίᾳ σήμερον, ἔνεκεν τῆς κρίσεως τῆς ἔνεκεν τοῦ πολέμου, ἡ διαχείρησις τῆς «Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως» αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην ἀμέσων πόρων. Πρὸς τοῦτο κάμνει ἐκκλησίαν εἰς τοὺς φίλους αὐτῆς ἵνα στείλουν διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς τὴν δεκάδραχμον συνδρομὴν των εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἰσραηλιτικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ὁδὸς Ἀποστόλου Παύλου 39 Ἀθήνας. Δὲν πιστεύομεν νὰ εἶναι σοβαρὸς λόγος καθυστερήσεως ἢ σημερινῆ κρίσεως ἀπεναντίας, ἡ ὑπάρχουσα κρίσις δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιβαρύνῃ τὴν διαχείρησιν τοῦ φύλλου με τὰ συνολικὰ ἐξόδα τῆς ἐκδόσεως, ἐνῶ ἡ δεκάδραχμος συνδρομὴ δι' ἕνα ἕκαστον συνδρομητὴν εἶναι ἀσήμαντος

Υ. Γ. Παρακαλοῦμεν τόσῳ θερμότερον τοὺς φίλους συνδρομητὰς, καθόσον ἡ «Ἰσρ. Ἐπιθεώρησις» ἐλπίζει νὰ λάβῃ τὰ μέσζα ν' ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τὸ Συνέδριον τῆς Βιέννης ἵνα περιγράψῃ εἰς τὸ φύλλον τὰ κατ' αὐτό.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΙΣΡΑΗΛΗΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

Ἡ Ἰσραηλιτικὴ Κοινότης Ἀθηνῶν ἀπέστειλε πρὸς τὸν Βασιλέα καί τὸν Πρωθυπουργόν, διὰ τοῦ προέδρου της κ. Κωνσταντίνου, τὰ ἐξῆς συγχαρητήρια τηλεγραφήματα :

Α. Μ. Βασιλέα

Εἰς τὸ στρατόπεδον

Ὁ Ἰσραηλιτισμὸς τῆς Ἑλλάδος, ἀποτελῶν ἀναπόσπαστον μέρος τῆς μεγάλης Πατρίδος, ἐκφράζει εὐγνωμόνως τὸν θαυμασμόν του διὰ τὰς περιφανεῖς νίκας καί το συντελεσθὲν ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ὑπὲρ τοῦ Ἑθνους γιγάντειον ἔργον.

Ἐλευθέριον Βενιζέλον

Βουκουρέστιον

Εἰς ὑμᾶς, ἐργάτην δευτέρου σταθμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας, ὁ Ἑλληνικὸς Ἰσραηλιτισμὸς ἐκφράζει τὸν θαυμασμόν του, εὐχόμενος ταχέως νὰ ἴδῃ πραγματοποιούμενον καί τὸν τρίτον καί τελευταῖον σταθμὸν πρὸς δόξαν αἰδίου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἀντιπροσωπεύοντος τὴν ἐλευθερίαν, τὴν ἰσότητά καί τὴν δικαιοσύνην.

REVUE ISRAËLITE

POLITIQUE ET LITTÉRAIRE

ORGANE DES ISRAËLITES DE GRÈCE

PARTIE FRANÇAISE

UNE INTERVIEW
DE M. DRAGOUMIS

Notre confrère l'«Indépendant» de Salonique a interviewé S. Ex. Etienne Dragoumis Gouverneur général de la Macédoine sur différentes questions ayant trait à l'avenir de Salonique. Nous détachons de cette importante interview tout ce qui peut intéresser plus particulièrement la communauté israélite. Notons qu'il résulterait des déclarations de Son. Exc. que la Macédoine, même après la prochaine annexion au Royaume, conservera, pour quelque temps encore (peut être jusqu'aux nouvelles élections générales ou au vote de certaines lois) son administration actuelle sous un Gouverneur général.

Quant à Mr. Dragoumis, il est une des personnalités les plus éminentes de l'Hellénisme par sa vaste erudition et sa longue carrière politique sans tache et sans reproche. Grand archéologue Mr Dragoumis a révélé au monde savant plus d'un mystère du domaine archéologique. Son Excellence est un libéral de la grande école moderne de Gambetta et de Clémenceau, dont il a plus d'un point de ressemblance par l'éloquence serrée et élégamment classique, et le caractère rebelle à tout compromis. Dans sa conscience hellénique, Mr. Dragoumis se rattache à la grande époque classique, dans la quelle, (voyez Isocrate dans le Panégyrique) Hellénisme était synonyme de civilisation, et qu'on appelait «hellène» l'homme aux mœurs douces et à l'esprit cultivé et libéral, plutôt que le descendant d'une race particulière. Mr Dragoumis, j'ai eu l'occasion de le constater à plusieurs reprises, a une sympathie particulière pour la race juive, et lorsqu'il exprime son contentement de voir les habitants de Salonique, dont la majorité est israélite, collaborer à l'œuvre commune d'ordre et de réorganisation, il est profondément

sincère et fidèle à la tradition de sa famille.

En effet, le père de M. Dragoumis qui a écrit l'histoire diplomatique la plus importante de la Renaissance grecque, cite comme l'exemple le plus typique des sympathies universelles que la Révolution grecque s'était gagnées, la partie que les Israélites de l'Allemagne avait prise en faveur du mouvement grec et parle notamment du discours que le grand Rabin de Westfalie avait prononcé à ce propos au Temple israélite et la souscription des ces mêmes israélites en faveur des combattants hellènes.

Il est hors de doute que, sous le Gouvernorat de M. Dragoumis, l'Hébraïsme de Salonique verra s'initier ces mesures de garantie pour le bon fonctionnement de cette importante Communauté israélite, avec «le respect du culte et des traditions juives» conformément à la déclaration de M. Vénizélos au «Jewish Chronicle» de Londres. Les mesures que M. Dragoumis appliquera pourront former plus tard l'objet des lois que le Parlement d'Athènes, nous sommes sûrs, s'empresera de voter et qui seront un monument nouveau, devant les peuples civilisés, de la largeur des vues des hommes politiques et du peuple grecs.

M. C.

EXTRAIT DE L'INTERVIEW DE S. E.
MR. DRAGUMIS A L'«INDÉPENDANT»

—L'extention du territoire de la Grèce amènera certes des modifications dans les projets économiques que vous aviez l'intention d'appliquer à Salonique. Quels sont vos divers projets en conformité avec la nouvelle situation créée par les victoires de l'armée hellénique ?

—Mes projets ont pour base le respect de ce qui est un droit acquis. Toutes les modifications que j'introduirai ne con-

cerneront que la forme et rarement le fond. Le respect des mœurs, des coutumes, des privilèges sera mon guide. Les Communautés conserveront leurs droits, et exerceront, bien entendu, leurs privilèges, sous la surveillance du Gouvernement qui aidera les communautés à vivre, sans aucune immixtion dans leurs affaires intérieures. Le même principe guidera le Gouvernement royal au moment où il assumera la direction des affaires de la Macédoine, sans l'intermédiaire d'un Gouverneur général.

Dans l'accomplissement de ma tâche, j'ai trouvé des auxiliaires précieux, dans les comitadgis et dans l'armée bulgare dont les méfaits, dans diverses localités, et particulièrement à Serrès se sont retournés, pour nous, en véritables bienfaits. La conduite des Bulgares, l'incendie de Serrès, les crimes qui y ont été commis, contre tous les éléments, sans distinction, ont scellé la fusion des éléments essentiels : Grecs, musulmans et Israélites. Et cette union qui s'est manifestée récemment à Salonique, de si belle façon, lors de l'arrivée des convois des blessés grecs de la bataille de Kilkitch, nous permettra de nous lancer hardiment dans la voie périlleuse du progrès.

Aux points de vue financier et économique, les projets ou plutôt les avant-projets des services intelligemment dirigés par Mr Collnas, serviront de guide, à l'avenir, au Gouvernement royal. Pour le moment ce sont pour ainsi dire, des essais de laboratoire et rien de plus, mais ils peuvent servir d'indication pour l'avenir.

Les privilèges
des communautés

—Pouvez-vous nous dire, Excellence si, étant donné le passé de la Grèce, la conduite de son Gouvernement envers les communautés religieuses du royaume, il est permis d'espérer que les diverses communautés qui vivent dans les régions nouvellement conquises, continueront à jouir des privilèges qu'elles avaient acquis sous le régime ottoman ?

—La Grèce, dans le passé n'a jamais touché aux privilèges des communautés. Ce principe a guidé la Grèce lors de l'annexion de la Thessalie. L'exode des musulmans de Thessalie, lors de l'annexion de ce pays par la Grèce, n'est pas dû aux lois grecques, mais bien à la

politique hamidienne qui tendait à faire affluer vers l'Asie Mineure tout l'élément musulman qui ne vivait pas directement sous le sceptre du khalifat. Le ministre Tricoupis et ses successeurs ont suivi, depuis 1883, la même politique de tolérance et ont réglé les questions relatives aux communautés, sur base des droits acquis. Une législation spéciale, inspirée de ce grand principe de tolérance, est encore en vigueur.

La communauté grecque fera exception à la règle générale : toutes ses institutions seront absorbées par le Gouvernement. Des autres communautés, musulmane, israélite, etc. le gouvernement respectera les écoles, les institutions diverses, etc.

Le service militaire

—La question du service militaire des nouveaux éléments acquis à l'hellénisme, est une de celles qui se poseront les premières au Gouvernement central. Croyez-vous que cette question ait déjà été entrevue officieusement, par les cercles compétents, et pensez-vous qu'elle sera solutionnée à l'avantage de ces éléments ?

—Cette question, si capitale qu'elle soit, n'a pu encore être envisagée. Il est encore trop prématuré d'y pénétrer. Cependant, en procédant par analogie, comme pour les privilèges et droits acquis par les communautés, je puis vous dire qu'il est presque certain que cette question ne pourra être résolue qu'à l'avantage des intéressés. Les musulmans de Thessalie ont été exemptés du service militaire parce qu'ils le désiraient. Les musulmans de Crète jouissent de la même faveur et ce n'est qu'en 1914 qu'ils seront incorporés dans les cadres de l'armée. Il suffira que les nouveaux éléments, acquis à l'hellénisme, musulmans ou Israélites, manifestent le désir, pour des raisons particulières, d'être dispensés du service militaire pendant une période de préparation suffisante, 10 ou 15 ans par exemple, pour que le Gouvernement central dépose une loi dans ce sens, sur les bureaux du Parlement, lequel ne saurait manquer de la voter.

(L'indépendant)

NOUVELLES D'ORIENT

— La ville de Serrès a été détruite par les Bulgares. Les 120 maisons israélites presque toutes sont en ruine avec la Synagogue et l'école.

— Le nombre des soldats israélites grecs s'éleva avec la nouvelle guerre à 800 environ. Ces soldats sont partagés dans toutes les armes. Il y en a même chez les euzones et la marine.

— La Communauté d'Athènes, vu l'augmentation extraordinaire des israélites grecs, qui de 5,000 qu'ils étaient atteignent maintenant le chiffre d'au moins 100,000 va élaborer un projet de loi sur «les écoles israélites» en Grèce, qu'elle soumettra au Gouvernement. Il est à souhaiter que ce projet de loi fasse l'objet d'une discussion sérieuse au Congrès des Communautés israélites, qu'on convoquera à Athènes après la conclusion de la paix.

— Pendant le premier semestre les juifs de Grèce, non compris les terres nouvellement occupées, ont offert en faveur du Sionisme, outre les Schekels, la somme de fr. 2,325. On espère que cette somme sera doublée jusqu'à la fin de l'année.

— M. le Docteur Coffinas conseiller municipal de Volo représentera les sionistes grecs au Congrès de Vienne. Le docteur partira incessamment accompagnée de Mme Coffinas née Cohen de Tricala. Mme Cohen est une fervente sioniste.

LA PAIX entre les peuples balkaniques vient d'être définitivement signée. Souhaitons qu'elle apporte une nouvelle ère de bon sens, de justice et d'humanité parmi tous les peuples d'Orient. Souhaitons que l'accord où se sont trouvés l'Allemagne et la France pour défendre les droits de l'Hellénisme, soit l'avant-coureur d'un accord complet entre les deux Grands Etats pour le bien de la civilisation.

Καὶ ἡ Ἰσραηλιτικὴ κοινότης Ἰωαννίνων ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα :

Α. Ἐξοχ. Πρωθυπουργὸν Βενιζέλου
Ἀθῆναις

Ἰσραηλιτικὴ κοινότης Ἰωαννίνων, συγχαίρουσα ἐπιτέλεσιν εἰρήνης, ἐκφράζει ἀπειρον εὐγνωμοσύνην ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι, ἐπινίκια δὲ πανηγυρίζουσα ἀναπέμπει εὐχὰς ὑπὲρ διατηρήσεως μεγαλείου καὶ εὐημερίας πολυφιλῆτου Πατρίδος.

Ἀντιπρόεδρος
Ἰσραὴλ Λεβὴς

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΙΩΝΙΣΜΟΥ

Προῖόν διωνικῶν κυτίων Βόλου

Ἄβραάμ Λεβὴς Δρ. 2.—Κα Ραχὴλ Μ. Μεζάν. Δρ. 2,60.—Ἄδελφοὶ Σακκῆ Δρ. 5,05.—Κα Ἐανθῆ Ζ. Μουρτζούκου Δρ. 3,70.—Κα Ροζίνα Ι. Λεβὴ Δρ. 2,15;—Σαλώμ Μ. Φρατζῆς Δρ. 3,60.—Χαχάμ Λεβὴ Δρ. 2,15.—Σαμουήλ Κοὲν Δρ. 4.—Ἐσθῆρ Ζ. Λεβὴ Δρ. 4,75.—Δωρ Μαυρίκιος Κοφφίνας Δρ. 3,25.—Ἰωσήφ Κωστῆς καὶ Ἄδελφοὶ Δρ. 1,25.—Σιμών Κοὲν Δρ. 0,60.—Δαυὶδ Ματαθίας Δρ. 3,30.—Μωϋσῆς Λεβὴς Δρ. 2,05.—Κα Λούνα Ἠλ. Κωστῆ Δρ. 2,65.—Ἐργαστάσιον Μουρτζούκου, Σιγάρα, Λεβὴ καὶ Σίας Δρ. 2,70.—Κα Φορτουνη Δ. Καλαμάρου Δρ. 13,75.—Μωϋσῆς Πολίτης καὶ Σία Δρ. 4,50.—Βεν. καὶ Ζαχ. Δασκαλάκης Δρ. 1,10.—Λέων Λεβὴς καὶ Βικτωρ Πολίτης Δρ. 1.—Κα Ζωὴ Ἰωσ. Λεβὴ Δρ. 2.—Ἐμμανουήλ Βεραχῆς Δρ. 0,85.—Μάρκος Χαΐμ Γκανῆς Δρ. 2,15.—Ἀαρὼν Ἀδελῆς Δρ. 2,45.—Σιωνιστικὸς Σύλλογος «Παλὲ Σιών» Δρ. 2,50.—Ζαχ. Μουρτζούκος καὶ Ζαχ. Λεβὴς Δρ. 1,15.—Ἄδελφοὶ Λεβὴ Δρ. 13.—Συναγωγὴ Βόλου Δρ. 9,75.

Ἐν ὄλῳ Δρ. 100,—

ΔΕΝΔΡΑ

Ὁ Κοσ Μωϋσῆς Πέσσαχ, Ραββίνος Βόλου (ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ πατρὸς τοῦ Σιμών Πέσσαχ, Ἀρχιραββίνου Λαρίσης) Δρ. 7,50.

Ὁ Κοσ Ἀλβέρτος Ι. Ἀμὼν (εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς τοῦ Γιομτῶ Ἀμὼν) Δρ. 7,50.

Ὁ Κοσ Ἰωσήφ Μωσὲ διαμείνων ἐν Μασσαλίᾳ (Γαλιλία), ὁδὸς Λακεδε, 27. 3 ελαιόδενδρα Δρ. 7,50.— Δρ. 22,50.

Ὁ Κοσ Σιμαντῶβ Μ. Λεβὴς 2 στρέμματα γῆς Δρ. 100,00.

ΛΑΡΙΣΣΑ (διάφορα)

Ἄβραάμ Σ. Κοὲν Δρ. 0,50.—Ἰσαὰκ Σακκῆ Δρ. 1.—Σαούλ Κοὲν Δρ. 1.—Βιτάλης Σακκῆς Δρ. 0,50.—Βιτάλης Μ. Ἄβραάμ Δρ. 1.—Μωϋσῆς Ἄβραάμ Δρ. 1.—Ἰσαὰκ Κοὲν Δρ. 1.—Ἐζδρά Ἥλιος Δρ. 0,50.—Παρίς Λευῆ Δρ. 2.—Ἰούδας Σαμπεθαῖ Δρ. 5.—Σαμουήλ Μισδραχῆς Δρ. 2.—Δανιὴλ Χ. Μισδραχῆς Δρ. 0,50.—Δαυὶδ Μισδραχῆς Δρ. 1.—Μωϋσῆς Μισδραχῆς Δρ. 2.—Ἄβραάμ Μισδραχῆς Δρ. 2,50.—Ἄβραάμ Χ. Μισδραχῆς Δρ. 0,50.—Σιμών Μαγρίσος Δρ. 0,50.—Σαλβατώρ Ἄβραάμ Δρ. 1.—Ἰούδας Πελοσῶφ Δρ. 50.—Δαυὶδ Φάις Δρ. 1.—Χαΐμ Σιγούρα Δρ. 4.—Ἥλιος Ἀζουβῆς Δρ. 50.—Μιχαὴλ Λευῆς Δρ. 1.—Ἰσαὰκ Ἀλγανάτης Δρ. 2.—Χαΐμ Μισδραχῆς Δρ. 1.—Ἰωσαφάτ Φρανσὲς Δρ. 0,50.—Ἄβραάμ Χ. Μισδραχῆς Δρ. 1.—Ἄβραάμ Μ. Ἀζουβῆς Δρ. 1.—Ἰακώβ Τουρών Δρ. 0,50.—Νισσῆμ Βέγας Δρ. 0,50.— Δρ. 37,50. Διάφορα δωρεὰ συλλεγεῖσθαι κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ «Πουρήμ» Δρ. 30 Α. Μ. Κωὲν ἐν δένδρον 7 50.

ΠΡΕΒΕΖΑ (ΗΠΕΙΡΟΥ).

Χανὲν Σαλώμ Δρ. 1,75.—Χαΐμ Ἰακ. Κοὲν Δρ. 1,75.—Χαΐμ Α. Μάτσας Δρ. 1,75.—Βετσαλέλ Α. Κοὲν Δρ. 1,75.—Ἄβραάμ Μ. Ζάφου Δρ. 1,75.—Ἐλισάβ Α. Γκανῆς Δρ. 1,75.—Δαυὶδ Μ. Δαυὶδ Δρ. 1,75.—Μωϋσῆς Β. Ἀλμπαλάς Δρ. 1,75.—Ἰωσήφ Ι Μάτσας Δρ. 1,75.—Σολομὼν Ι. Σαμπᾶς Δρ. 1,75.—Μποχώρ Μ. Μάτσας Δρ. 1,75.—Χαΐμ Μ Γιόμ-Τῶβ Δρ. 1,75.—Ἀβισάι Ρ. Μπατίνος Δρ. 1,75.—Ραφαὴλ Σαδικ Δρ. 1,75.—Σαδικ Δ. Σαδικ Δρ. 1,75.—Μεναχέμ Μ. Νιγρήν Δρ. 1,75.—Μεναχέμ Ἀαρὼν Δρ. 1,75.—Δαυὶδ Δ. Σαδικ Δρ. 1,75.—Βενιαμὴμ Βεσὶν Δρ. 1,75.—Λέων Μάτσας Δρ. 1,75.—Ἰωσήφ Μ. Κοὲν Δρ. 1,75.—Ἰσαὰκ Χ. Μάτσας Δρ. 1,75.—Δαυὶδ Ἀβρ. Ἰωσ Μάτσας Δρ. 1,75.—Ἰακώβ Ἰσαὰκ Δρ. 1,75.— Διάφοροι.—Δρ. 2. Ἐν ὄλῳ 356 50.

(Ἐκ τοῦ «Σιωνικοῦ Συλλόγου Βόλου»).

DIE WELT

erscheint während des XI. Zionistenkongresses in Wien (2.—9. September 1913)

als Tageszeitung

in sechs Nummern. Sie wird

den einzg offiziellen Kongresbericht

bringen und ihre Leser über die Verhandlungen genau und schnellstens informieren.

Bezugspreise :

Deutschland. Mk. 2,40	England.... sh. 2,10
Oesterreich-	Holland.... Hfl. 1,70
Ungarn... Kr. 2,80	
Rusland.... Rbl. 1,30	Vereinigte Sta-
	aten Doll. 5,75

alle übrigen Länder Frs. 3,60

Bestellungen gegen Vereinsendung des Befrages (auchin Briefmarken) sind zanden richtenn

Verlag "Die Welt,"

Berlin W 15

Sächsische Strasse 8

MINOS CONSTANTINIS

Maison de représentation
commission, commerce

(A. CONSTANTINIS commanditaire)

ΜΙΝΩΣ ΚΩΝΣΤΑΤΙΝΗΣ

Ἀντιπροσώπειαι, Ἐμπόριον

(A. ΚΩΝΣΤΑΤΙΝΗΣ μέλος ἐτερορρυθμῶν)

Ἀθῆναι—Athènes

Ἡ Σιωνικὴ ἑφημερίς

«DIE WELT»

θὰ ἐκδοθῆ ΗΜΕΡΗΣΙΩΣ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ Συνεδρίου (17—23 Αὐγούστου). Τιμὴ διὰ τὴν ἡμερησίαν ἐκδοσιν φρ. 3.60. Διὰ τοὺς συνδρομητὰς 1.60.

Συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖόν μας καὶ εἰς τὴν Διεύθυνσιν:

Die Welt

Sächsischestr. 8

Berlin W. 15

HOTEL CENTRAL

Avec restaurant

Sur le quai

Salonique

VARSANO ET MOCHÉ
Restaurant

CACHER

Salonique

Sur le quai

SELOMO ABRAVANEL
Changeur

Rue Sabri facha

Salonique

Institut pratique de commerce

J. ALCEM

externat-internat

(langue hébraïque vivante)

Salonique

Près du quai

MONOTYPE

(Américaine)

Plus perfectionnée que la lynotype

Choisie comme la meilleure
par la Typographie nationale

Représentant : K. Trimeris

Athènes

NISSIM MATATIA

Avocat

Roggoti Han 29.

Salonique

ΙΣΑΚ ΜΑΤΑΘΙΑΣ

Ἀναλαμβάνει παραγγελίας
ἐνεργεῖ ἀποστολὰς

Θεσσαλονίκην

ÉCOLE FRANCO-ALLEMANDE

Enseignement

Secondaire et commercial

Externat-Internat en famille

Salonique

Rue Kasandjilar près du Tcharchi

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

Κεφάλαιον καταβεβλημένον

Δρχ. 60,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ :

- Ἐν Ἑλλάδι : Ἐν Πειραιεῖ, Πάτρας, Σύρω Καλάμαις, Τριπόλει, Βόλφ, Λαρίση, Ἀργινίω καὶ Καρδίτση.
- Ἐν Κρήτῃ : Ἐν Χανίοις, Ἡρακλείω καὶ Ρεθύμνω.
- Ἐν Τουρκίᾳ : Ἐν Κων(πόλει, (Ἐποκατάστημα ἐν Γαλατῆ μετὰ Πρακτορείου ἐν Σταμπούλ), Ἄμισῶ, Τραπεζοῦντι, Κερασοῦντι, Πάφρω, Σμύρνῃ, Χίω, Μερσίνη, Ἀδάνοις, Ταρσῶ, Θεσσαλονίκη, Σέρραις, Καβάλλα, Ξάνθη, Δεσφαγὰς καὶ Ἰωαννίνοις.
- Ἐν Αἰγύπτῳ : Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Midan), Καῖρω (μετὰ παραρτήματος ἐν τῇ συνοικίᾳ Mousky), Ζαγαζικίω, Μανσούρα, Μίτ-Γκάμερ, Τάντχα καὶ Μπενί-Σουέφ.
- Ἐν Λονδίνω, (No. 22 Fenchurch Street), ἐν Ἀμβούργῳ (Domhof, Mönckebergstrasse 18), ἐν Λεμνόςῳ (Κύπρου), ἐν Λιμένι-Βαθέος (Σάμου), ἐν Χαροῦμ καὶ ἐν Λιμένι-Σουδάν (Σουδάν).

Διοικητικὸν Συμβούλιον

Σ. Φραγκιάδης, Πρόεδρος, Ἰω. Μπότσης, Ἀντιπρόεδρος. Κ. Βερούχ Ε. Ἐμπειρικός, Ε. Εὐγενίδης, Δ. Ζαρίφης, Ι. Ἡλιάσκος, Δ. Ν. Ἡλιόπουλος, Ζ. Κ. Μάτσας, Ἐμμ. Α. Μπενάκης, Βαρῶνος Δε Νεφλίτς, Ἐμμ. Ροδοκανάκης, Μαρκήσιος Δε Ρεβερσώ, Μιχ, Σαλβάγος Διον. Στεφάνου.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
Ζ. Κ. Μάτσας

Διεύθυνσις Τηλεγραφικὴ

Ἀθηναϊκὴ Athenocles

Ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἐκτελεῖ πᾶσαν τραπεζικὴν ἐργασίαν, ἥτοι : Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων καὶ συναλλαγματικῶν Προκαταβολὰς ἐπὶ χρεωγράφων καὶ ἐμπορευμάτων, Εἰσπράξεις τοκομεριδίων, παντὸς εἶδους χρεωγράφων, φερτωτικῶν, συναλλαγματικῶν, γραμματίων ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ. Ἐκτελεῖ χρηματαριστικὰς ἐντολάς, Ἐκδίδει ἐπιταγὰς, πιστωτικὰς ἐπιστολάς καὶ τηλεγραφικὰς, ἐντολάς πληρωμῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, Ἀνοίγει τρέχοντας λ)σμούς ἡγγυημένους, Δέχεται καταθέσεις χρεωγράφων πρὸς φύλαξιν ἀντὶ ἐλαχίστων δικαιωμάτων καὶ ἐνοικιάζει διαμερίσματα χρηματοκιβωτίων διαφόρων διαστάσεων ὑπὸ ὄρους λίαν εὐνοϊκοῦς διὰ κοινόν.

BANQUE D'ATHÈNES

SOCIÉTÉ ANONYME

Capital entièrement versé dr. 60,000,000

Réserves dr. 10,480,000

SIEGE SOCIAL : ATHÈNES

SUCCESSALES :

- En Grèce:** Le Pirée, Patras, Syra, Calamata, Tripolitsa, Volo et Larissa, Agrinion et Carditsa.
- En Crète:** La Canée, Gandie et Retymno.
- En Turquie:** Constantinople (Succursale à Galata avec Agence à Stamboul), Samsoun, Trébizonde, Kérassunde, Bafra, Smyrne, Chio, Mersine, Adana, Tarsous, Salonique, Serrès, Cavalla, Xanthi, Dé-déagatch et Jannina.
- En Egypte:** Alexandrie (avec bureau-annexe dans le quartier Midan), Le Caire (avec bureau annexe dans le quartier du Mousky), Zagazig, Mansourah, Mit-Hamr, Tantah et Beni-Souef.
- A Londres:** (No 22 Fenchurch street), à **Hambourg** Domhof, Möncke-pergstrasse 18), à **Limassol** (Chypre), à **Port-Bathy** (Samos) et à **Khartoum** et à **Port-Soudan** (Soudan).

Balance au 18)31 Mars 1913

ACTIF

DISPONIBILITES :

Expécās en Caisse et dans les Banq.	11604636.73	Drs.
Dans les banques en Europe et traites sur l'Étranger	7715622. —	19320258.73
Portefeuille-Escomptes et Avances s/effets		17961760.58
AVANCES SUR GARANTIES :		
par titres	58054998.38	
» marchandises et autres garanties	68956233.73	
» premières hypothèques	9481135.41	136492427.52
Comptes courants débiteurs		19400996.33
Rentes, Fonds d'États Obligat.	17667429.48	
Portefeuille-Titres et coupons	8958544.48	26625973.96
Participations financières		2539950.05
Immeubles		7544092.40
Mobilier, installations, coffres-forts etc.		1297228.94
		Dr. 231182088.51

PASSIF

Capital entièrement versé		Drs.
Comptes de dépôts a vue	25807509.71	60000000. —
» » a échéance »	46884533.07	
» » » de long. »	27106432.64	
Caisse d'épargne	14039116.73	113837592.15
Comptes courants créditeurs		24479959.48
Comptes à l'Étranger		27089363. —
Comptes provisoires et divers		5775173.88
		Dr. 231182088.51

Le Directeur Général
Z. C. MATSAS

L'Inspecteur Général

Ph. E. Economou